

Montreālas Latviešu Biedrības

ZIŅOTĀJS

ISSN 0227 - 2423

1989. GADA FEBRUĀRIS

MONTREALA, KVEBEKĀ

40. GADA GĀJUMS Nr. 2. (479.)

Katru jautājumu, sakām, varam atbildēt dažādi. Katru situāciju varam skatīt un vērtēt citādi. Bieži rezultāts atkarīgs no mūsu skatījuma vai acenēm, kādas pielietojam savu vērtējumu meklēšanā. Sevišķi tas saskatāms un izjūtam apstākļos, kādos atrodamies šobrīd, kad nāk visādi pārsteigumi viens pēc otra un kad dažādo notikumu nasta ir pārāk smaga. Ja nu šē vēl piejaucam savas personīgās jūtas, rodas pavisam citāds pārdzīvojums. Patlaban atrodamies situācijā, kur viss pieminētais spēlē savu lomu. Un šo situāciju izmanto, kā vienmēr, dažādi spēki. Tādēļ mums būtu jābūt modriem un atjautīgiem un būtu jāizvēlas piemērotākās acenes politisko apstākļu izvērtēšanā. Vai zinām, kuŗas tās varētu būt? - Parasti katrs domā, ka viņa izvēle ir tā pareizākā. Vai varētu būt tā, ka mums, kā tautai, katram laikmetam varētu būt piemērotas citādas acenes, citāds skatījums?

Pārdomas turpinot, pirmkārt, vēl daži citi jautājumi: Kā veidosim savu sabiedrību šajā apmetnes zemē, šajā kontinentā? Vai tās veidošana un uzturēšana vispār ir svarīga un, ja tā, kāpēc? Vai tai šobrīd būtu jāgādā tikai līdzekļi un morālais atbalsts tautai okupētajā Latvijā? Vai atbalstāmi itin visi aicinājumi un visi sakari, kas nāk no turienes? Kāds ir mūsu pašu potenciāls un spēks? Vai zinām, ko spējam paveikt un cik ir mūsu spēkos? Vai vispār kāds var atbildēt šo dažādo jautājumu jūru, kāda patlaban atvērusies un nodarbina mūsu prātus?

Dažiem no šiem jautājumiem pieskārs Amerikas Latviešu Apvienības (ALA) ārkārtas kongress, kas notika aizvadītā gada decembrī. Par vairākiem citiem rakstīts mūsu lielajā presē. Par citiem esam tērējuši dažādās sanāksmēs un privātās sarunās. Tas liecina, ka apzināties, ka šie ir svarīgi jautājumi, kuŗiem ir jāvelta savs laiks. Atrastās atbildes (un arī neatkarīgie ieskatī), kas vairākumam kopējas, daudz palīdzēs patīrīt sabiezējušo gaisu, kuŗā sakrājušies migla un putekļi dažkārt iekrāso acēnu skatījumu. Daudziem no tiem pieskārušies vēstulju rakstītāji gan šeit, gan Latvijā. Un šajās vēstulēs mēs sadzirdam tautas balss pulsu un balsi pašu. Kāda tā ir? Vai varam saskatīt un sadzirdēt kaut ko kopēju? - Kā redzams, rodas arvien citi jautājumi.

Tādēļ jārunā, jāizmaina domas un nemitīgi jāmeklē tās acenes, kas palīdzēs mums saskatīt un pieņemt pareizākās un piemērotākās atbildes. Un jācer, ka tas mums izdosies, jo mums tas vienkārši ir jā dara tādēļ, lai īstenotos mūsu tautas nākotnes misija - pastāvēt un veidot savu nāciju. Šis uzdevums prasāvisu. Un tikai tauta, kas spēj dot visu, spēj pastāvēt. Šodienas notikumi Latvijā rāda, ka cīņa iegājusī nopietnā un pat savā veidā bīstamā stādijā. Tādēļ vairs nedrīkstam šiem jautājumiem pieiet vienaldzīgi.

Otrkārt, mūsmājās, Kanadā, priekšā stāv Latviešu Nacionālās Apvienības Kanadā (LNAK) padomes vēlēšanas, kas notiks laikā no 15. marta līdz 3. aprīlim un kuŗām kandidē vairāk kā 70 mūsu sabiedrības aktīvo darbinieku, kam katram ir sava pieredze un sava pieceja kopējo jautājumu risināšanā. Tā ir laba zīme. Zīmes būs vēl labākas, ja vēlēšanās piedalīsies iespējami lielākais balsotāju skaits. Tas tad nozīmēs, ka mūsu pārstāvniecībai, tiešām, ir vairākuma balss un demokrātiska izvēle, kuŗa būtu jārespektā arī zaudētājiem. Jārespektē, nevis noejot

malā un klusu ciešot, bet vēl aktīvāk piedaloties patreizējās grūtās situācijas risināšanā. Ar kādām acenēm mēs vērtējam savu Kanadas centrālo organizāciju un cik no saviem spēkiem un līdzekļiem esam gatavi tai atvēlēt? Nav šaubu, ka bez tās mūsu kopējais devums varētu kļūt neorganizēts, sadrumstalots un pavisam nenozīmīgs. Cik ir tādu, kas domā citādi?

Treškārt, pavisam akūts ir kļuvis līdzekļu jautājums, jo prasību pēc tiem ir tik bezgala daudz, kamēr to avoti ir ierobežoti mūsu pašu rocības dēļ un par tik, cik tos atrodam vai neatrodam vietējās iestādēs. Ja nu mūsu patvērumu zemes cīnas ar lieliem deficitiem, kādas ir mūsu izredzes saimniekot ar saprātu, lai pietiktu vismaz galveniem mērķiem un vajadzībām?

Tas noved pie cita jautājuma - kādas tad nu ir mūsu galvenās vajadzības? Un šis jautājums izraisa tik daudz citu, ka nonākam strupceļā. It sevišķi tādēļ, ka neesam izvērtējuši un formulējuši patreizējās un iespējamās nākotnes prasības. Dažkārt daudziem šķiet, ka agrākie apsvērumi, kas, savā laikā un vietā, bija pareizi un labi, šobrīd vairs nav efektīvākie un piemērotākie.

Bet vai **tā ir?** Vai dažādie fondi un nekustāmie īpašumi tomēr mūsu teicamākais pamatkapitāls? - Šķiet, ka tieši tie ap sevi tur mūsu sabiedrības kodolu, bez kuŗa nepastāvēsim un bez kuŗa atbalsts brīvības cīņītājiem Latvijā varētu ievērojami sarukt. Tādēļ šo fondu kapitāls būtu jāpalielina, iesaistot tajos vēl vairāk dalībnieku un panākot iemaksas tajos no šejienes vides. Otrkārt, būtu jāpapēta obligāciju iespējas, raugoties, ja tās varētu īstenot, lai parāda maksājumi tiktu maksāti ar uzviņu, lai netiktu apdraudēta fondu pastāvēšana. Ar no obligācijām iegūtiem līdzekļiem varētu operēt un palīdzēt pasākumiem, kas citādi negūtu vajadzīgo atbalstu un kuŗus mēs nedrīkstētu uzdot. Nepieciešamo maksājumu nodrošinājums varētu kļūt par mūsu sabiedrības un tās dažādo vienību saimniecisko uzdevumu, kas saistītu un mudinātu darboties ar kāpinātu jaudu. Bez veiksmīgas ekonomijas mūsu uzvaras iespējas ievērojami mazinās. To pat atklājuši komunisti! Varbūt, ka ir vēl citas iespējas, kas šē varētu palīdzēt. Tās tad nu būtu jāatrod.

Tas nozīme, ka mums vairāk kā jeb kad agrāk ir jāliek galvas kopā un jāmeklē ceļi, kā panākt, lai mūsu tautas cīņa par savu eksistenci atnestu pozitīvus rezultātus. Dažādiem apstākļu vērtētājiem, darbu darītājiem un ceļa rādītājiem - cilvēkiem ar dažādām acīm un uztverēm - būs vajadzīgas piemērotas acenes, kas tiem palīdzēs saskatīt līdz šim nenojaustas un nesaskatītas iespējas. Ja tas mums izdosies, mūsu izredzes ievērojami pieaugs un izraus no stagnācijas, kuŗai trūkst dzīvības dzenuļa. Tādēļ nesatruksimies no dažādām acenēm, ja tādas ievērosim. Pavaicāsim to nēsātājiem, ko tās rāda. Un ja saskatītais būs noderīgs, paturēsim vai ievietosim to mūsu nākotnes saliekamās mīklas gabaliņu veidumā. Tas vēstīs mūsu tautas nākotnes rītu, kas rotāsies brīvības saulē.

Dzīvojam laikmetā, kas sola daudz un kuŗā bez piemērotām acenēm neiztikt. Mums pašiem tās katram jāsameklē un jāizvēlas. Iespēju ir tik daudz! Un tās mudina neuzdot, kā to dara tauta Latvijā.

M. P.

PĀRDOMAS PAR LATVIEŠU VASARAS NOMETNĒM UN BĒRNIEM, KAS NEPROT LATVIEŠU VALODU.

Arvien lielākas grūtības latviešu vasaras nometnēs izraisa bērni, kas neprot latviešu valodu. Ir jājautā, vai mūsu nometņu vadības ir spējušas atrast īsto veidu, kas sekmētu valodas nepratējiem kaut cik apgūt latviešu valodu. Daudzkārt dzirdēti arī pārmetumi šādu bērnu vecākiem. Ir pat tādi vecāki, kuŗi solās nelaist savus bērnus nometnē, ja tur būs arī valodas nepratēji, jo tie samaitās viņu bērnu latviešu valodu. Bet arī šie bērni, ja nav klāt vadītāju, labprāt sarunājas angļiski.

Latviešu valodas nepratēji nāk ne tikai no jaukto laulību ģimenēm, bet arī no tādām, kur abi vecāki ir latvieši. Visvairāk pārstēdz otrā grupa. Ir grūti saprast kā 100 % latviskās ģimenēs var būt bērni, kas nerunā latviski.

Iemesli var būt dažādi:

1. Abi vecāki strādā un bērni ir visu dienu angļiski runājošas aukles un angļiski runājošu bērnu sabiedrībā.

2. Ģimene dzīvo tur, kur nav ne latviešu skolas, ne arī latviešu sabiedrības.

3. Vecākiem nav bijusi uzņēmība mācīt bērniem latviešu valodu. Dažos gadījumos viņi pat centušies sarunāties ar bērniem angļiski, kaut vai kropļotā angļu valodā.

Un tomēr šādu latviski nerunājošo bērnu vecāki sūta savus bērnus uz latviešu nometni. Jājautā kāpēc? Iemesli varētu būt dažādi:

1. Vecāki atjēgušies, ka būtu vēlams iemācīt bērniem latviešu valodu.

2. Vecāki vēlas atbrīvoties no bērnu uzraudzības, lai pavadītu omulīgi savu atvaļinājumu.

3. Latviešu nometnes ir daudz lētākas nekā citas nometnes.

Šodien daudziem vecākiem līdzekļu jautājums nav svarīgs. Viņi varētu maksāt vairāk. Un tomēr viņi izšķiras par labu latviešu nometnei.

Latviešu sabiedrība arvienu pasvītrosi, ka jādara viss iespējamais, lai mūsu jaunatne paliktu latviska. Tāpēc latviešu vasaras nometņu pienākums ir kalpot augšminētajai domai, netiesājot un nejautājot, kāpēc šie bērni nevar sarunāties latviešu valodā.

Diemžēl, dažādu iemeslu dēļ, nav vēl atrasts īstais veids kā šos mērķus īstenot. Ikvienai nometnei ir sava programma. Arī tā mainās un bieži ir atkarīga no attiecīgā vadītāju sastāva. Reizēm nešķiro abu bērnu grupas un darbojas kopēja nometne. Citur, kā pēdējos gados Sidrabenē, mēģina gūt sekmes ar divu nedēļu ilgu latviski nerunājošo bērnu nometni, kuŗai seko latviešu valodas nepratēju nometne.

Divu nedēļu laiks ir pārāk īss, lai gūtu panākumus latviešu valodas apgūšanā. Bēdīgākais ir tas, ka latviski nerunājošiem bērniem zūd iespējas palikt ilgāku laiku latviskā vidē. Vēl vairāk - viņiem zūd iespējas piedalīties daudzās sekojošās nometnes nodarbībās: nometnes svētkos, sporta svētkos, nometnes korī, nometnes sporta komandās, līdzdarbošanās nometnes žurnālā, izbraukumā uz Saulaini u. t. t. Šo bērnu vecākiem rodas sajūta, ka viņu bērni ir tādas kā melnās avis, kas neiederas latviešu bērnu vidū. Daži pat izsakas, ka neesot nozīmes sūtīt bērnus uz latviešu nometni un t. t.

Pēc manām domām, dalītas nometnes nav īstais veids kā sekmēt latviešu valodas nepratēju iesaistīšanu latviskā vidē. Savlaicīgi pārdomāta kopēja nometnes programma var dot daudz labākas sekmes nekā dalīta nometne. Sekmīgāks būs arī materiālais guvums, jo visu laiku būs nometnē vairāk bērnu. Protams, ir vajadzīgi tādi vadītāji, kas vēlas palīdzēt mūsu valodas nepratējiem.

Kopējā nometnē -

1. Latviešu valodas nepratēji dzīvotu atsevišķās teltīs.

2. Katru dienu viņiem būtu kāda latviešu valodas mācību stunda, kaut vai tāda kā latviešu skolā (Iemācītos latviešu alfabētu un lasīšanas māku.).

3. Valodas nepratējiem būs iespēja būt ilgāku laiku latviskā vidē.

Nav šaubu, ka laimīgas ir tās ģimenes, kuŗu vidū ir vecmāmiņas. Šo ģimeņu bērniem parasti nav grūtību iemācīties latviešu valodu. Vecās mātes pasargā bērnu no latviešu valodas apgūšanas problēmām.

Nekritizēsim, nemeklēsim vainīgos, bet darīsim iespējamo, lai ikviens bērns varētu pavadīt visu vasaru kopējā latviešu nometnē. Dalīto nometņu prakse novedīs pie tā, ka arvien vairāk latviešu ģimeņu bērni pavadīs vasaru citās - nelatviskās nometnēs. Viņi zudīs latviešu sabiedrībai. Dalīto nometņu aizstāvjiem būtu jāņem tas vērā.

Ja tomēr izšķiras par dalītām nometnēm, tad jājautā, kas jādara, lai viņas attaisnotos un rastu piekrišanu latviski nerunājošo bērnu vecākos.

Pēc manām domām, latviešu valodas nepratēju nometnei jābūt it kā sagatavošanas klasei, lai nākotnē šo nometņu bērni varētu pāriet uz vispārējo, latvisko nometni. Tāpēc īpaša vērība būtu jāveltī latviešu valodas mācīšanai. Šinī nometnē jāuzņem arī tādus, kas runā latviski. Šīs iespējas jādara zinamas ar preses un parasto nometņu informācijas lapiņu palīdzību. Daudz vecāku bērni izmanto šādas iespējas, vēlēdamies, lai viņu bērni pavadītu ilgāku laiku nometnē. Tas palīdzēs arī vieglāki segt nometnes uzturēšnas izdevumus.

Jājautā, vai nav pienācis laiks sasaukt otro latviešu nometņu konferenci, kuŗā vēltītu īpašu vērību latviešu valodas nepratēju bērnu problēmām? 1978. gadā, kad Sidrabenē notika pirmā nometņu konference ar interesantu darba kārtību, piedaloties nometņu darbiniekiem, skolotājiem, sabiedriskiem darbiniekiem un citiem, latviski nerunājošo nometņotāju problēma nebija tik aktuāla kā pašreiz un tāpēc šim jautājumam nevaltīja lielāku ievērību.

Ž. ZENTIŅŠ.

RIETUMKRUSTA XI DZIESMU SVĒTKU VĒSTIS -----

Rietumkrasta XI dziesmu svētki 1989. gadā no 30. jūnija līdz 5. jūlijam notiks Losandželosā, Kalifornijā. Par dziesmu svētku norises vietu izraudzīta konferenču centrs Longbiča.

Longbiča ir viena no 90 mazpilsētām Losandželosas lielpilsētā. Konferenču centrs atrodas Klusā okeāna krastā, austrumos no Losandželosas lidlauka, ļoti tuvu ostai. Tas viegli sasniedzams ar auto mašīnu, jo atro-

das brīvceļa malā. Dziesmu svētku vadības izvēlētā svētku norises vieta ir skaistākais apvidus, kur līdz šim Amerikas kontinentā dziesmu svētki ir rīkoti, un viss tiks koncentrēts dažu minūšu gājiena attālumā.

Par svētku galveno viesnīcu ir izraudzīts Hyatt Regency hotelis okeāna krastā. Arī pārējās viesnīcas atrodas tā tuvumā. No vienas viesnīcas redzams kuģis Queen Mary un Hovarda Hjūza koka lidmašīna Spruce Goose, kā arī speciālo veikalu ciemats Londontowne. Ar viesnīcām panākta vienošanās, ka trīs dienas pirms un trīs dienas pēc svētkiem latviešiem būs iespēja ierēt istabas par pazeminātām cenām, lai dotu iespēju apskatīt apkārtnē esošiem, kas vēlētos savus atvaļinājumus apvienot ar dziesmu svētkiem.

Pāris simts metru attālumā atrodas Shoreline Village, pusstundas braucienā ar automobili sasniedzama pasakainā Disneja zeme un Knotts Berry Farm, kas uzcelta kā seno laiku zeltraču pilsēta, aizvedot tūristus mežonīgo rietumu laikmetā pirms simts gadiem. Nepilnas stundas braucienā ir teiksmainā Holivuda un Universal filmstudija, kas atvērta publikai. Divu stundu brauciena attālumā ir Meksika, bet četru stundu braucienā sasniedzami milzīgie sekvojas koki un spēļu pilsēta Lasvegasa.

Plaša un vienreizēja būs arī dziesmu svētku programma. Notiks vairāki koncerti, un pirmo reizi trīmdas latviešu dziesmu svētkos piedalīsies labākais okupētās Latvijas koris Ave Sol. Ave Sol diriģents Imants Kokars būs viens no dziesmu svētku kopkoncerta virsdiriģentiem. Bez kopkoncerta Ave Sol garīgā koncertā dziedās Pēteris Aldiņa šiem dziesmu svētkiem komponēto kantāti un 3. jūlijā sniegs savu koncertu, kur dziedās Lūcijas Garūtas "Dievs, tava zeme deg" un Bruno Skultes "Ganiņš biju". XI rietumkrasta dziesmu svētku motīvs ir - Dziesma dzimteni sveic. Kamermūzikas koncertā dzirdēsīm mūsu izcilos māksliniekus Rasmu Lielmani un Artūru Ozoliņu, bet garīgā koncertā Paulu Berkoldu un Olgu Griķi. Atsevišķu koncertu sniegs folkloras ansamblis "Kēlnes prāģeji" no Vācienes, kas arī pavadīs Tautas deju lieluzvedumu un spēlēs deju mūziku ballēs.

Speciāli šiem dziesmu svētkiem ir radīta dziesmu spēle "Tas vakars piektdienā" ar Andra Rītmāņa vārdiem, Lolitas Rītmānes mūziku, Brigītas Rītmānes režiju un Sarmas Lapenieks - Rozenbergs deju choreografiju. Galvenās lomas tēlos Olga Griķe, Andrejs Kurmiņš, Ivars Mičulis, Brigīta Jerumanis un Artūrs Rūsis.

Tautas deju uzveduma tema: "Lūko mani tautu dēls, Tu lūkoji, es lūkoju." Uzvedumā, galvenokārt, dominēs tautu dejas, būs tikai dažas choreografijas.

Kā dziesmu svētkos parasts, notiks rakstnieku un dzejnieku rīti un pēcpusdienas, gleznu izstādes un lietiskās mākslas tirdziņi, bet vēl nebijis pasākums būs dzintaru skate, kurā savus dzintara izstrādājumus rādīs Irēna un Aleksis Alunāni no Gayzera.

Paredzēta arī kuģošana pa jūras līci. Dziesmu svētku vadība rūpīgi plāno visus sabiedriskos pasākumus, lai apmierinātu visas paudzes. Paredzēta vieta, kur, veco netraucētiem, tikties jauniešiem, kā arī vieta, kur pulcēties tiem, kam prāts nesas uz dziedāšanu nevis gulēšanu.

Uz redzēšanos dziesmu svētkos!

ILGVARS DIŽGALVIS.

LATVIEŠI KANADĀ!

Mūsu tēvzemē ir iestājies trešais a t - m o d a s laiks. Ar savu drošsirdīgo cīņas sparū par mūsu tautas-dzīvības saglabāšanu un brīvības atgūšanu Latvijai, tas ir savilgojis arī mūs šeit, brīvajā pasaulē, lai ar lielāku aktivitāti turpinātu jau iesākto nacionālās cīņas darbu. Par tā sekmēm nav atbildīgas tikai mūsu nacionālās organizācijas, bet mēs paši, katrs latvietis.

Tuvojās LNAK padomes vēlēšanas.

Tās notiks 1989. gadā, no 15. marta līdz 3. aprīlim.

Balsošanā var piedalīties katrs Kanadas latvietis, kurš ir sasniedzis 18 gadu vecumu un līdz balsošanas dienai nokārtojis savus dalībnieka maksājumus LNAK par 1989. gadu, t. i. \$ 10 LNAK tieši vai \$ 5 caur savu organizāciju. Balss tiesības bauda arī visi no dalības maksas atbrīvotie (LNAK goda un mūža dalībnieki, pilna laika mācības iestāžu studenti un personas vecākas par 65 gadiem.).

Katrs Kanadas latvietis būs atbildīgs par jaunievēlētās LNAK padomes darba sekmēm, jo mēs paši būsīm to sakomplektējuši.

Jaunievēlētā LNAK padome turpinās LNAK nākotnes darbu nacionālpolitiskā, kā arī kultūras, izglītības un aprūpes laukā, nākošos četrus gadus. Tādēļ piedalīsimies jaunās LNAK padomes formēšanā ar līdzīgu enerģiju un pienākuma sajūtu, kāda valda mūsu tautas brāļos un māsās Latvijā.

PBLA valdes priekšsēdis Dr. L. Lukss:
"Lai darbi pauž mūsu mīlestību Latvijai!"

LNAK PADOMES VĒLĒŠANU KOMISIJA,
P. O. Box 277,
Don Mills, Ont.,
M3C 2S2

DEMOKRATISKĀ BLOKA AICINĀJUMS.

Demokratisks Bloks apvieno sabiedriski aktīvus latviešus ar dažādu politisko un reliģisko ievirzi. Priekšā stāvošās LNAK padomes vēlēšanās DB piedalīsies ar savu kandidātu sarakstu un sekojošu darbības programmu:

1. LNAK padomes vēlēšanās DB mudina visus latviešus piedalīties, lai ievēlētiem padomes locekļiem būtu plašs visas latviešu sabiedrības atbalsts.
2. Padomē DB ierosinās pārmaiņas LNAK struktūrā un attieksmē pret tautiešiem Latvijā un trīmdā.
3. DB ierosinās projektus sadarbībai ar trīmdas latviešiem un tautu Latvijā un tās demokratisks vēlēšanās izraudzītiem pārstāvjiem, kā arī ar pastāvošām konfesijām.
4. DB izveidos ciešus sakarus ar lielākām Kanadas politiskām partijām, lai panāktu latviešu centieniem atbalstu diplomātiskā laukā un publicitāti Kanadas presē; rūpēsies arī par drīzu vakantā konsulārā posteņa atjaunošanu.
5. Ierosinās daudzpusīgu un plašu līdzekļu vākšanas akciju politiskam darbam Kanadā un Latvijā, kā arī daudz bērnu ģimeņu atbalstam.
6. Atbalstīs zinātniskas, tehniskas un saimnieciskas palīdzības akcijas Latvijas

ekonomiskās dzīves celšanai un sagandētās ekoloģijas uzlabošanai. Palīdzēs celt un veidot demokrātiju.

7. Paplašinās abpusēju kultūras vērtību apmaiņu visos aspektos un padarīsīm šo apmaiņu par visas trimdas saimes, bet ne atsevišķu individu pasākumu.

8. Atbalstīs latviešu jaunatnes izglītības un nacionālās audzināšanas pasākumus un radīs jaunus veidus, kā šo darbu uzlabot.

Demokratiskā Bloka iniciātori aicina Kanadas latviešus pēc savām spējām šo programmu atbalstīt. Mūsu tautas likteni mēs varam iespaidot, ja to patiesi vēlamies un šo vēlēšanos ar darbiem apliecinām. Mūsu tauta Latvijā un tās politiskie vadītāji šodien prasa demokrātisko principu pielietošanu visās sadzīves jomās.

Atbalstīsim šos centienus. Kanadas latviešu pārstāvības vēlēšanās aizmirsīsim sīku, speciālu grupu intereses, saslēgsimies vienā politiskās cīņas vienībā un kļūsim par spēku, kas var palīdzēt tautai Latvijā celt brīvu, Demokrātisku Latvijas Valsti.

Demokratiskā Bloka kandidāti LNĀK padomei:

Vilks, Hermanis; Liepiņš, Valdis; Roze, Andris; Miezīte, Solveiga; Mieriņa, Karina; Ozols, Jānis; Vilks, Valdis; Gulēns, Valdemārs; Ludviks, Māris; Liepiņš, Guntis; Eppers, Žanis.

DEMOKRATISKĀ BLOKA INICIĀTORI.
Kanadā, 1988. gada decembrī.

KO DARA LNĀK POLITISKĀ NOZARĒ?

Izvilcumi no 14. janvāra ziņojuma valdei.

15. decembrī notika telefoniska sēde ar politiskiem darbiniekiem citos centros. Tajā piedalījās V. Zariņš, R. Dambergs, Halifaksā, L. Galdiņa, Otavā, Z. Skribis, Edmontonā un V. Vilks, Kalgarijā. Iztrūka E. Eglīte, Vankuverā. Nākamā sēde notika 19. janvārī.

Nozare darbojusies vairāku projektu īstenošanā. Tajos ievērojamu vietu iepēmusi Kanadas preses informēšana. Nosūtīti preses ziņojumi par gaidāmiem notikumiem Latvijā, Kanadā un Toronto. Sagādāti kontakti vārdi CBC televīzijai un radio. Reakcija izrādījās teicama. Rezultātā CBC pārraidīja interviju ar Eināru Repši un 20 minūšu garu dokumentārfilmu par Baltiju, kā arī Džemmas Skulmes drāmatisko aicinājumu delegātiem balsot pret konstitucionālām pārmaiņām Padomju Savienības Augstākās Padomes novembra sesijā.

Turpinās Latvijas videolenšu izplatīšana. Lai tā būtu sekmīgāka, J. Galējs ir sastādījis inventūras katalogu, ko cer izdot februārī. 7. oktobra Meža parka sanāksmes lentas nosūtītas uz Edmontonu un Vinipegu.

Februārī brošūras veidā paredzēts publicēt 1979. gada Latvijas tautas skaitīšanas datus par iedzīvotāju tautību katrā pilsētā un rajonā. Brošūra būs latviešu valodā, un to varēs izmantot tūristi. Makets ir jau pabeigts.

Turpinās pārrunas par Kanadas parlamentāriešu Baltiešu komitejas īstenošanu. Baltiešu Federācija Kanadā patlaban strādā pie īpa-

ša iesnieguma (Position Paper) Kanadas valdībai. Nozare gaida federācijas turpmāko nostāju par baltiešu konsulu oficiālo ievietošanu diplomātiskos sarakstos.

Elma Miniāte paveikusi projektu, kuŗa ietvaros viņa izsūtījusi LNĀK vārdā apsveikumus visiem ievēlētiem Kanadas parlamenta deputātiem. Te viņai palīgā nākuši DV Ārējās Informācijas Nozares darbinieki.

Latviešu Centrā Toronto iekārtots biļetena dēlis, kuŗā atrodama jaunākā informācija par notikumiem Latvijā, izmantojot PBLA, ALA, LNĀK un citus preses ziņojumus.

Sakarā ar G. Arbatovu 16. novembra publisko lekciju 16. novembrī, Toronto, LNĀK politiskā nozare sastādīja 4 jautājumus, kuŗus vaicāja LNĀK aktīvistu (No publikas pielaida tikai 10.). Jautājumi Arbatovā izraisīja zināmu īgnumu, kā arī publikas daļā, kas viņam simpatizēja. Tātad projekts izdevās. Par to pateicība pienākas LNĀK aktīvistiem A. Zilāna vadībā. Kā atbalstu LNĀK sedza pusi no viņu ieejas maksas. Laikraksts Toronto Star intervēja Arbatovu un piekāra baltiešu jautājumam, dodot intervijai virsrakstu - "Baltic States Have Right to Secede - But Hot Heads Will Not be Tolerated". Šī raksta kopijas nogādā uz Latviju.

Nozare izkāroja E. Inkēna un S. Kalnietes tikšanos ar CBC Journal redakcijas kolēģiju un reportieriem. 20. decembrī Latviešu Centrā Toronto notika sarīkojums ar nosaukumu "Labvakar ar Edvīnu Inkēnu". Pēc Inkēna ievadreferāta un videolenšu izrādes publika varēja piedalīties diskusijās un vaicāt jautājumus. Apmeklētāju bija ap 275.

G. Siliņa vadībā un sadarbībā ar dažādu latviešu centru aktīvistiem notika preses informēšana Rīgas "Dinamo" hokeja komandas Ziemeļamerikas tūres laikā. Vankuveriešiem bija izdevies tikt ar vienības latviešu ledus hokejistiem.

LNĀK Politisko nozari vada Viesturs Zariņš un tajā aktīvi darbojas Elma Miniāte un Valdis Tikiņš. Pēdējais darbojas ap īpašu pārskatu sastādīšanu par notikumiem Latvijā. Pārskatā Nr. 3 ir 31 dažādu ziņu un tas datēts ar 1988. gada 30. novembri (Redakcijā saņemts 18. janvārī. Red.). Tālāk dažas no tām -

Pēdējā laikā komunistu partijas Rīgas izdevumi, kā Cīņa, Padomju Jaunatne, Literātūra un Māksla un citi, okupēto Latviju vairs nedēvē par Latvijas PSR, bet vienkārši par Latviju. Tas vien jau norāda, ka pārmaiņas notikušas, gan vairāk politiskā laukā. Saimniecība arvien vēl slīd uz leju, kas stipri iespaido lielo tautas neapmierinātību un dod tai drosmi iziet atklātībā ar prasībām pēc pārmaiņām.

Latvijas lauksaimniecība, ar ievesto kolchozu sistēmu, nespēj pildīt tai uzliktās prasības. Ārvalsts platība kopš 1940. gada samazinājusies par 1 miljonu hektāriem (apmēram, 30%). Neskatoties uz to, tai ar uzturvielām jāapgādā lielais Ļeņingradas apgabals, Sarkanarmijas vienības Latvijā. Pēdējā vietā paliek Latvijas iedzīvotāji, un to skaits, sakarā ar nebeidzamo iecelotāju straumi, aug no dienas dienā.

Ievesta dažu uzturvielu racionēšana. Piemēram, cukurs 1 kg uz iedzīvotāju mēnesī.

Laukos ieviesta sistēma, ar kuŗu vietējos veikalos var iepirkties tikai šajā rajonā dzīvojošie.

Rīgā, dzīvokļu rajonos, dienas laikā, ūdens piegādi noslēdz, lai kaut cik atslogotu pieaugošam iedzīvotāju skaitam nepilnīgo un novecojušos filtrācijas sistēmu.

Dzīvokļu jautājums vēl arvien neatrisināts. Pilsētās jaunceltnes aizņem iebraucēji. Latviešiem uz dzīvokļiem jāgaida desmitiem gadu. Laukos brīvvalsts laikā celtās dzīvojamās ēkas bez remontiem sabrūk.

Komunistu partijas biedru skaitu Latvijā lēc uz 4 % no iedzīvotāju skaita (oficiālo skaitu neizpauž). Iebraukušo krievu skaits partijā lielāks. Latvieši tikai nedaudz pāri 2 %. Partijas biedri vēl arvien bauda lielas priekšrocības. Speciāli veikali (gan bez izkārtnēm), priekšrocības uz dzīvokļiem, speciālas partijnieku klīnikas un, galvenais, lielākas avansēšanās iespējas darbā.

Baldonē, Rīgas pievārtē, iekārtota radioaktīvo atkritumu krātuve. Par to uztraukušies VAK (Vides Aizsardzības Kluba) biedri un apkārtējie iedzīvotāji. Pazīstot krievu metodes un darba veidus, Latvija var pārvērsties par radioaktīvu tuksnesi.

Latvijas tautas frontes statūti ir sadalīti vairākās nodaļās. Saīsināti ir šādi:

1. LTF ir sabiedriski politiska organizācija, kas darbojas Latvijas PSR konstitūcijas ietvaros.

2. LTF uzdevums demokratizēt valsts un sabiedrisko dzīvi. Raudzīties, lai tiktu garantētas cilvēktiesības, republika kļūtu suverēna un tiktu pārtraukta imigrācija no citām republikām.

3. Darbības platformā ietilpst - likumu un priekšlikumu projektu apspriešana, izstrādāšana un iesniegšana Augstākajai padomei un citās likumdošanas iestādēs.

4. LTF dalībnieks var būt ikviens Latvijas PSR pilsonis, kas sasniedzis 16 gadu vecumu, neatkarīgi no tautības, sociālā stāvokļa, reliģiskās pārliecības jeb piederības citām organizācijām.

5. Uzbūve. LTF sastāv no darba vietās un citur organizētām grupām. Grupā ne mazāk kā 3 dalībnieki. Grupa ar 200 un vairāk dalībniekiem var izveidot nodaļu. LTF kongresam pieder augstākās lēmēja tiesības. Kongress pieņem LTF statūtus, uz vienu gadu ievēl Dome, revīzijas komisiju un LTF priekšnieku. - Dome ievēl LTF valdi, kas ir LTF darba orgāns.

6. LTF un tās nodaļām ir juridiskas personas tiesības.

LTF Dome ievēlēti 100 locekļi. Tāi ieiet arī daži no neformālā spārna, kā Dr. Vidīšs (Helsinki 86), māc. Juris Rubenis, Jānis Rukšāns, Juris Sulcs un citi.

LTF Dome ievēlējusi šādu valdi:

1. Dainis Ivāns, priekšnieks (ievēlēts kongresā),
2. Sandra Kalniete, sekretāre (Mākslinieku apvienības sekretāre),
3. Jānis Peters, dzejnieks,
4. Jānis Šķapars, literatūras kritiķis,
5. Jānis Freimanis, ķīmijas profesors,
6. Ilmārs Bišers, jurists,
7. Marina Kostepecka, rakstniece,
8. Eduards Berklāvs, nacionālkomunists,
9. Mavriks Vulfsons, televīzijas komentētors.

10. Jānis Lucāns, agrofirmas direktors,
11. Arnolds Klotiņš, komponists,
12. Austris Puklovskis, students,
13. Vladlens Dozucevs.

Rīgā nodibināta INTERFRONTE. Dibinātājos krievi. Interfrontes lielums vēl nav zināms. Tās mērķi un uzdevumi - cīņa ar Latviešu Tautas Fronti. Interfrontei LTF esot pilnīgi nepieņemama. Ar faktu sagrozīšanu, puspatiesībām un molēm pret LTF cīnās Rīgas krievu laikraksti un citi izdevumi.

VZ-PN.

FORUMS: PĀRDOMAS, VĒROJUMI, PIEZĪMES.

PAR MELNGAIĻA "SAVĀDĪBU".

Andrejs Jansons savā disertācijā "Latviešu tautas mūzikas kārtošanas problēmas", Māras Grīnas saīsinātā tulkojumā, izsakās:

"Melngailis bija impulsīvas dabas cilvēks, un jau kopš laika gala viņš bija iejaukts dažādos strīdos un nesaskaņās. Būdams tikai 21 gadu vecs, viņš publicēja rakstu, nosaucot visus latviešu komponistus par diletantiem. 1896. gadā viņš iesāka studēt Drezdenes konservatorijā, bet jau pēc gada aizgāja nesaķaņu dēļ. 1898. g. viņu uzņēma Peterburgas konservatorijā, no kurās viņu gandrīz izslēdza, jo viņš sastrīdējās ar savu skolotāju Rimski-Korsakovu par viņa izdoto Musorska "Borisu Gudanovu". Tomēr konservatorijas direktors Rimskis-Korsakovs, saskatīdams Melngaiļa dotības, atsauca izslēgšanu un parakstīja viņa diplomu."

Par Melngaiļa neapvaldīto tekperamentu esmu lasījis arī citur. Bet tas labi saredz arī savas nepilnības un izdarītās kļūdas, un nebūt nekautrējās tās atzīt. Raksturīgs piemērs tam ir viņa atzīšanās "Jaunākās Ziņas" 1928. gada 137. numurā:

"Izdodams savu pirmo krājumu, kuŗā ietilpa tikai Jāņadziņas, es (Melngailis), jaunās dienās - 1900. - sekodams ierunātai valodai, ka Jānis nav latvisks, biju izgudrojis jaunu vārdu Līgo svētki, kuŗš nu uz kādu laiku ir nomācis īstos senvārdus: Jāņu dienu, Jāņu nakti; kā jau bieži, muļķība nosēžas goda vietā, galda galā, lai ar uz Īsu brīdi" (citēts no Grīna L. G. G. G.).

Diemžēl, šī novēlotā atzīšanās nesaņiedza mērķi. Līgo svētki palika, iesakņojās un pagājušā gadā varēja svinēt 88. dzimšanas dienu. Tos pārņēma Baņutas libretists arhitekts Krūmiņš, piegudrodams klāt vēl arī Līgo dievieti. 1988. g. Jāņu numurā "Literatūra un Māksla" tie vēl arvien ir Līgo svētki, tāpat kā lielākā daļā latviešu apdzīvotā pasaulē.

Tālāk Jansons:

"Vēl viena Melngaiļa savādība parādās dziesmu pierakstīšanas veidā. Pretēji pārējiem latviešu folkloristiem, kuŗi, sākot ar Jurjānu, dziesmu pierakstīšanā balstīja taks iedalījums uz dziesmas teksta pantmēra, pielīdzinot takti teksta pēdai, Melngailis sadala visas dziesmas 2 garās taktīs..."

Ar to Jansons skaidri pasaka, ka taktis un taks strīpas tautas dziesmu melodijās ievēduši folkloristi, respektīvi, pierakstītāji. Arī Melngailis to darīja gan pierakstos, gan sabalsojumos līdz "Latviešu Mūzikas Folkloras Materiālu" iznākšanai 3 sējumos no

1951. - 3. gadam. Tajos Melngailis atmetis melodiju iedalīšanu taktīs un ievilcis nošu līnijā vertikālu stripu katra teikuma, respēktīvi, divrindas beigās. Nav pamata saukt šīs divrindas par taktīm, jo tautas melodiju rašanās laikā taktis un taktisstripas vēl nebija izgudrotas. 1632. gadā, Tērbatā, tika publicēta pirmā latviešu tautas dziesma ar notīm, bez taktisstripām:

Tās parādījās tautas dziesmu pierakstos un sabalsojums tikai Cimzes laikā 19. g. s.

Apgalvojums, kas takti pielīdzina vienai teksta pēdai, nav pietiekoši precizēts: Jurjāna L. T. M. M. I sējuma visos pierakstos takti veido 2 trochaja pēdas. Tāpat tas ir lielākā pierakstu daļā citos krājumos. Tikai melodijās, kur dominē ritma grupas un konvencionāli sastopam vienas pēdas taktis.

Melngailis pierakstīšanas veids, precīzāk būtu teikt pārrakstīšanas veids nav "savādība". Drīzāk tā ir atziņa, ka taktis nav integrāla tautas dziesmas sastāvdaļa, bet pierakstītāju retroaktīvi uzspiests, nevajadzīgs žņaugis. Vairbūt, ka Melngailis ar saviem 3 sējumiem un 5.000 beztakts pierakstiem ir gribējis izlabot savu aizmāršību, tāpat kā tas to darīja 1928. gadā ar Līgo svētkiem, un novest tautas dziesmas atpakaļ to sākotnējā stāvoklī - brīvi, plūstošai, teikumos dziedātai dziesmai.

Vienos dziesmu svētkos, kopkoņa mēģinājumā, dziedājām Jāņa Kalniņa 3/8 taktīs sabalso to tautas dziesmu "Kuņš putnīpis dzied tik koši". Jau pēc pirmās divrindas diriģents mūs apturēja. Nedziediet taktis! - tas teica - dziediet veselus teikumus! Kāpēc? Melodija taču "likumīgi" sadalīta vienas trochaja pēdas taktīs ar uzevaru uz katras takts pirmās note!

Kuņš put/nīpis / dzied tik / koši/

Kā dzied / koši / lakstī/gal.

Labi izdevusies romiešu trochaiskā oktonārija imitācija!

Ar šo nedabīgo iedalījumu taktīs un koņa pedantisko pieeju takts akcentiem dziesma tika saskaldīta sīkos gabaliņos, melodijai atņemts dabīgais plūdums. Pretstatā - ierosinoša, interesanta ir T. Ķeniņa oriģināldziesma "Dieva kalpa vakars", kurā autors pieturas pie veselas dzejas rindas takts!

Dzirdu mūžīgai upei plūstot /

Viļņi šalkdami gaužas un vaid.

Šis garās taktis ar vienu galveno akcentu katrā, izpildījumā piedod upei to nepārtraukto plūdumu, kādu prasa teksts, atņem frāzei sadrumstalošanos atsevišķos vārdos, un nerakstītos, klusinātos, bet skaidri izjūtamais ritma

grupu akcentus atstāj apakšestrāvā.

Tagadējā Latvijā Engelmana sabalso tā tautas dziesma "Kūko dzeguze" taktēta teikumos:

12/8 Kūko dzeguze, dzied lakstīgala /

Raud mana māsiņa svešajā zemē. /

J. Rijnieka oriģināldziesmā "Izlasīt mūžu" takts aizņem Ojāra Vācieša dzejas piecu daktilu rindu:

15/8 Te, kur naktīm kā nošautas miglas krīt /
Un rasas raudiens uz zemi pil grūšs... /

Vēl garākas taktis sastopam P. Dambja dziesmās.

Kopš E. Melngailis Latviešu Mūzikas Folkloras Materiālu iznākšanas jau pagājuši 35 gadi, bet ārpus Latvijas latviešu mūziķi, tautas dziesmas sabalsojot, nav viņa piemēram sekojuši. - Vai nu tie nav šos sējumus lasījuši, vai arī uzskata tos par Melngailis savādību!

E. RUPNERS.

P. S. Ierosinājums šim rakstam radās, lasot

Māras Grīnas tulkojumā Andreja Jansona izglītības doktora disertāciju Rutgera Universitātē, NJ, 1986. g., kas iespiesta Labieša 75. un 76. numuros, 1988. g. Oriģinālu neesmu lasījis. Ja tulkojumā būtu kautko pārpratis - atvainojos!

KARA KALPA PIEZĪMES.

Kādreiz mūsu senči dainoja par Prūšu zemi, kur bāliņi aizgāja zobenus vicināt. Toreiz mūsu bāliņi gāja palīgā prūšiem kaut teitoņus un sargāt viņu zemi. Šodien teitoņi sauc palīgā mūsu bāliņus kaut maskaviešus.

"Tā tā zeme griežas un laiki griežas līdz," prātoja Juris, ar kuņģi bijām salikti vienā vadā. "Ja jau kara kungi liek braukt, jābrauc vien būs." Letiņš ir tāds pūtnis, kas daudz kungiem pretim nerunā, bet dara, kā pašam labāk iznāk. Tas gadiem pārbaudīts paņēmiens, kā saglabāt savu ādu un bikses lietojamā stāvoklī arī priekšdienām.

Kad nokāpām no kuģa Dancigā, sākās prūšu zemes un tautas pētniecība. Protams, tie jau vairs nebija prūši, kuņģiem mūsu bāliņi kādreiz gāja palīgā, tagad tie bija ģermāņi, kas paši vien nevarēja savu laupījumu nosargāt, sauca kalpus palīgā, un letiņš uz kalpošanu svešiem kungiem nadzīgs.

Pirmais paskats bēdīgs. Ostā nogremdēti kuģi. Krastā visādas mantas samestas kaudzēs. Pa starpām, bēgļi un zaldāti. Taisni kā pie Opočkas, kad neuzvaramais sīta varonīgs.

"Slikti rādās, labi būs," acis pārlaidis postažai, sprieda Juris. Man bija vienalga. Ne mana cūka, ne mana druva. Pie šīs senču gudrības turoties, viens otrs pārlaidis vēl baigākus laikus. Tā spriedu es. Ja jau zēni tika ārā no Opočkas ziepēm, gan jau tiks ārā arī no šejienes.

Tā kā vadības mums tikpat kā nebija, jo oficieri bija kautkur aizgājuši skaidrot stāvokli jeb godam atzīmēt uzdevuma izpildīšanu, un tie pāris kaprāļi, kuņģiem, tāpat kā mums, Lielvācijas jaunā Eiropa-bijuse, nēbijuse, par mums, puikām, nelikās ne zinīs, mēs paši uz savu roku sākām noskaidrot stāvokli. Ostā, tāpat kā mēs, bez kādas vadības klaiņoja bēgļi, kas pirms pāris dienām bija izsēdināti krastā. Vairums, tā saucamā, in-

teligence, kas cerēja šo atrast drošāku stūrīti. Ar vienu otru mēģināju uzsākt sarunu, bet ar noplukušiem zaldātiņiem šiem kungiem sarunas neveicās. Liku viņus arī mierā, lai jau pierod pie jaunās Eiropas gaisa, tāpat kā zēni pierada pie dubļiem un utīm. Varbūt, ka tad iemācīsies runāt ar savas tēvzemes sargiem.

Tā kļainodams, pēkšņi ieraugu tādu kā pazīstamu ģimīti. Nu, kā tad! Tā taču ir Velta! Satinusēs tādā kā vecās mātes lakatā, gandrīz vai nevar pazīt. No kādreizējās Veltas maz kas ir palicis. Jā, kaņa laiks. Kad sniedzu šai roku, viņa ieplēta acis un palika tāda kā bez valodas. Tad palēcās, aplēzās man ap kaklu un sāka mani bučot. Pie tādām izrīcībām nebiju pieradis. Bijām paziņas, tas tiesa, bet ka mani tik sirsniīgi apsveic, to nebiju gaidījis.

Velta vienmēr mūsu zēnu sabiedrībā bija korekta, kā jau bagātu ļaužu bērns, kas zin savu svaru. Kad sākām runāt, izrādījās, ka šī te ir viņu vecāku mantu čupa, ko viņa uzmana. Vecāki aizgājuši kautkur skaidrot stāvokli, jo neviens nezina, kur viņus sūtīs un kas ar viņiem notiks. Kad bijām pārcilājuši kopējās atmiņas un aprakuši vienu otru draugu, ievēroju, ka Velta ir tāda kā piebriedusi.

"Vai tad tev gaidāms kas?" norādīju uz šās pilnīgumu.

"Jā, jau sestais mēnesis!" tīri priecīgi pavēsta Velta.

"Tad jau tev darbs garantēts kādam laikam."

"Droši, varbūt tikšu vaļā no grāvju rakšanas."

"Ar ko tad tu paspēji samainīt gredzenus?" gribēju zināt, jo pašu cilvēki vien bijām. Cik tagad atceros, Velta un Kārlis tā biežāk tika redzēti kopā, bet kaņa laiks, kas to lai zin.

"Ar Jāni."

"Ar Jāni! Jāni tu ne acu galā nevarēji ciest. Viņš vienmēr tev kāpa uz varžacīm." Tas man bija pārsteigums. Ej nu izdibini sieviešu prātus, un vēl kaņa laikā.

"Un kur tad šis tagad?"

"Turpat, kur pārējie, kam fīrers piešķīris goda pilno varoņa nāvi."

"Nezināju, ka Jānis nolīcis karoti."

"Jā, Jānis arī." Un Veltas acīs ir tāds savāds mirdzums. Mēs abi brīdi paliekam klusu. Jānis. Jā, Jānis bija viens no tiem, kas vienmēr mēģināja ar kautko izlēkt. Viņam vajadzēja spīdēt. Vai nu tas bija kāds defekts viņa domāšanā jeb iedzimta nelaime. Kad dibinājās policijas bataljoni, arī šim vajaga uniformu. Uniformēti puikas meitām labāk patīk, tā šis. Toreiz mēs tikai smējāmies. Sodien mēs brīdi paliekam klusu.

"Tā nu tas dzīvē iekārtots, vienī iet, otri nāk," domīgi piebilda Velta. Pēc šādas dzīves gudrības bija atkal vecā Velta.

Mēs triecām par šo un to, izvairīdamies pieminēt Jāni. Negribas jau aizskārt lietas, kas nav patīkamas. Un kādēļ tas būtu vajadzīgs? Diezgan dziļi esam iestumti, kā ar vācu, tā krievu palīdzīgu roku. Vai pašiem vēl dziļāk kārpīties?

Kad šķīrāmies, vēl iejautājos: Vai šai nav bail? Varonīgie taisno fronti, kā zeme vien kūp, un ap to laiku, kad atskries brēkulis, viņi būs klāt.

"Nebēdāju par to. Neesmu vienīgā. Un ja citas sievas var, varēšu arī es. Izauklēšu un iznēsāšu."

Jā, dūšīgs skuķis tā Velta, un droši vien tādu ir daudz, jo kaņa laikā norūdas ne tikai vīri, bet arī sievas, to skaidri varēja redzēt.

Šķīrāmies kā vecos laikos. Necerēju, ka viņas vairs satikšu, un tā arī bija. Velta aizķērās Polijā un pēc kaņa atgriezās Latvijā. Tādas tās ziņas saņēmu pēc ilgiem gadiem.

Pievakarē mūs izveda pilsētas nomalē - jūmalas kāpās. Sak', vieta labu labā tādām austrumzemju zaldātiņiem pārļaut nakti. Lai aprod jau pie laika ar rietumu kultūru. Pēc manām domām, vajadzētu likties slīpi krūmos un noraut kādu mirklīti, jo pagājušā nakts uz kuģa nebija neko mierīga. Pāris reizes zemūdeņu trauksme, un tad veči, sasūkušies dzimtenes dzidro ūdenī, blaus-tījās kā pašu nelabo triekdami. No gulēšanas arī šinī naktī maz kas sanāca. Gan jau izgulēsies, kad apraks, tā sprieda zēni un sāka savu ierasto dzīves veidu. Par to daudz nebūtu ko stāstīt. Zēni darbojās gan individuāli, gan kolektīvi. Tad arī vienam otram iznāca tuvāka saskare ar prūšu meitām jeb meitenēm. Kur viņas uzradās, nemāku pateikt.

Kad mūsu rota ieradās, kaimiņu rotā jau gāja piļu ņegu. Viens otrs no mūsējiem arī pacieņojās tur. Sak', prūšu manta, nav ko žēlot. Zēlošanās gan iznāca zēniem pēc nedēļas sanitāram, bet tie ir sīkumi.

Tāda nu bija mūsu iepazīšanās ar slave-no prūšu zemi.

Gan jau būs labi, sprieda veči, kad otrā dienā kāpa lopu vāgos, lai meklētu jaunus medību laukus.

A. MEMENIS.

BRŪNAIS.

No cikla "Nepabeigtā varavīksne".

Brūnais nāca no laukiem, un deguns tam tikpat kā bija ar cūku taukiem. Viņš bija īsts laukis, un pat sapņos tam rādījās Latvijas brūnās. Dubļos viņš jutās savā elementā un grāvjusrakt Brūnajam bija izprieca. "Tas brūnais māls ir tiešām foršs," viņš skaidroja visiem. Aiz nagiem tam vienmēr bija brūns, brūnas acis, pabrūni zobi, jo viņš smēķēja pusnolauztu, vecu māla pīpi, ko bija atradis uz brūnas zemes.

Brūni iededzis, viņš darbojās laukā, vecās, novazātās pelēki brūnās biksēs. Kājās veci, brūni zābaki ar vienu atkārušos zoli. Vecā farma piederēja viņa sievai, Katijai, kas bija indiāniete, brūngani-sarkanās rases pārstāve ar brūnām bizēm. Visas ēkas gruva kopā, bet tas Brūno nebaidīja. Kamēr viņam ir brūnais māls, viss bija kārtībā. Viņiem bija brūns šunelis, 20 brūnās govīs, brūni teļi, galīgi nolietots, sarūsējis, brūns gruzavīks un vēl viens tikpat vecs, sadauzīts, ar tikai vienu sēdekli palicis, vecs brūns Fords, 67. gada modelis. Ēkām visapkārt sarūsējušu dzelžu kaudzes. Sarūsējušas metāla sētas ar pussagruvušiem balstiem.

Brūnajam patika brūnā rupjmaize. Sieva Katija bija to iemācījusies cept pati. Šad un tad Brūnais devās uz brūnajām forelēm. Tikai vienu jūdzi tālāk bija upīte: Brūnais ķēra tās gan atļauti, gan neatļauti ar tīklu. Grāba ārā ar visām dūņām. Ka tik zivis!

Pats kūpināja brūnus, kā lucīšus. Vēlāk: ņēda laizīdamies un klāt piedzēra brūnu alu, vai brūnu kafiju.

Sodien farmā iebrauca kaimiņš Billijs: Brūnais bija pasūtīnājis 30 vistas. Veselu kālu. Nu būs olas ar brūnām šaumalēm. Lai tikai staigā apkārt un ēd brūnus tārpīgus, domāja Brūnais. Vistas visas, protams, bija brūnas. Paņēma vecu bundžu, pakratīja: jā, pietiks! Uz vecā šķūņa sionas uznācēja, cik nu labi prata, - "BROWN FARMS". Lai citi zin, ka viņam tagad gan govīs, gan vistās. Viņš šorīt bija iesācis rakt jaunu novadgrāvi. Brūns vien griezās un pat duļķainais ūdens bija brūns kā rāva. Pats izskatījās pēc mālu pilkas: dubļains no galvas līdz kājām. "Uzpumpē vistām ūdeni!" viņš kļiedza Katijai, kas vocās brūnās skrandās bija iznākusi ārā no mājas. Brūnajam bija tur divas istabas: vienā copa un vārīja, bet otrajā bija gulta. Elektrības viņam nebija, bet toties bija liela malkas krāsns. Kad atnāca ciemiņi, parasti tos uzpēma ķēķī. Tas ir, pirmajā telpā.

Sasēdināja ciemiņus uz kastēm un piedāvāja alu ar žāvētām forelēm. Visi rīja, cik nu varēja! Klāt dzēra brūno alu, vai Brūnā pašdarināto: viņš prata no iesala darināt špabi, ko sauca par "grāvja vaišanām". Kad iedzēra vairāk, palika slihta dūša, bet ne jau Brūnajam. Šis tikai pickoda paštaisītās, brūnās asinsdesas un smējās vien! Ko tu padarīsi Brūnajam: pat sieva Katija lēkāja pēc viņa stabules! Kas viņiem kaitēja! Ne viens, ne otrs pat pamatskolu nebija beiguši, bet viņiem patika lauku dzīve. Suns, vārdā "Braunījs", pašlaik no ķēķa galda uzlasīja visas druskas un nolaižīja šķīvjus. Kāpēc tos mazgāt, domāja Brūnais. Vai tad šunclim kāda vaina? Vispār, viņi ikdienā lietoja daudz papīra šķīvju un likās, ka viņi abi ar sievu ir nebeidzamā piknikā.

Sieva, Katija, aiznesa vistām pabrūnu ūdeni: no māla netika vaļā. Tas bija arī ūdenī. "Māls labs vēderam," teica Brūnais, un sieva smaidīja, arī ar brūniem zobiem. Šorīt nelaimējās: vecais Fords nestartēja. Brūnais palika cemmīgs, seja kļuva no dusmām brūna. Spēra ar savu brūno zābaku, un izgāzās visi sāni. Fords bija čupā. Brūnais dusmās to iestūma pats un nolaida pa kalnu lejup, kur tas iedrāzās vecu dzelzs lūžņu kaudzē, aizdegās un dega ar brūnām liesmām. "Nav un nevajag!" viņš sprieda. Vēl paliek vecais gruzavīks. Brauks ar to, kad vajadzēs.

Ienāca atpakaļ mājā. "Nu, mums viena grabaža mazāk," viņš teica Katijai, kas pašlaik ķemmēja savus brūnos matus. Viņš redzēja, ka istabā bija ienākušas vistas: visas 30. "Tiš, tiš," viņš tām kļiedza virsū. "Tas tik vēl trūktu, ka govīs sāktu te nākt iekšā," viņš piezīmēja, sev šķēli rupjmaizes nogriezis. Viņš ievēroja, ka loga rūtis bija pabrūnas: "Nevar pat gaismu cauri redzēt," viņš sievai teica. Bet, ko darīt, ūdens taču arī bija brūns. Vistas aizdzinis, uzēdis un uzdzēris, Brūnais gāja ārā. Tur viņu gaidīja lāpsta un dubļainie māli. Iekāpa grāvī, ka nošļakstēja vien. Paslīdēja kāja. Apgāzās. Viss šinis piedzīts ar brūniem māliem. "Ej, tu mālu pika, vai tu manu vīru neesi redzējusi," smējās Katija, tuvāk pienākusi. Brūnais aši pakēra sievu aiz kāju potītēm un ierāva sev līdz grāvī. Nu arī sieva bija mālos līdz ausīm.

"Tagad tu saproti, kāpēc mums ir tā "Brūnā farma", viņš mēģināja skaidrot, bet sieva tam iebāza mutē dubļu piku.

TĀLIVALDIS ĶIKAUKA.

puf, puf, puf, PUF un alga...

No cikla "Krievi lapās - friči Rīgā."

Tas bija mans darbiņš - uznest no pagrabā malku mammai plītei un krāsniem istabās. Tāpat sagatavot skalus un smalkāku malciņu iekuram. Dzīvojām, tā saucamā, Ires mājā, pašā augstākā sestā stāvā. Malka atradās pagrabā, kur katram ģimenei savs kambaris ierādīts dažādi nolikšanai. Tāpat katram kambaris bēniņos, tikai tur malku nedrīkstēja turēt. Pa retam paps uzrāva ar vienu kāpienu 6. stāvā veselu maisu malkas, kas tad pietika ilgākam laikam. Parasti es stiepu ar kurvi mazās porcijās, cik varēju panest, var teikt, ikdienas vajadzībai. Dažu dienu, lai iegūtu laiku savām darīšanām, stiepu malku vairākos gājienos un picnesu virtuves kastī pilnu līdz augšai. Tad bija miers uz dažām dienām, un visi apmierināti. Klāt pieliktā skice rāda toreizējo neiztrūkstošo mēbeli katrā Rīgas virtuvē.

Kā jau agrāk aprakstīju, pēc friču ienākšanas Rīgā, mūsu zēni bija apbruģoti un apgādāti ar kaķa materiāliem buriski līdz zobiem. Mums patika darboties ar dažādas zortes pulveriem, iepazīties ar viņu īpašībām un tad pielietot pēc vajadzības, uz mata tāpat kā jau kaķa laukā. Ļoti interesants bija lielgabalu lādiņu pulveris, tādā kā garākā un īsākā makaronu formā, iedzeltenā krāsā. Pielaižot uguni vienam galam, samērā lēni dega, bet, ja pa otru galu ievilka liesmu makaronu iekšpusē, sākās jautrība. Makarons sāka špākt, sprēgāt ar nelielu troksni un grozīdamies dancot pa zemi uz visām pusēm. Ja nu tādu uguns čūsku iemeta Vērmaņa dārza meiteņu barā, tad nāca klāt spieģšana, brēķšana un lēkšana, kas mums sagādāja brīnišķīgu amizieri. Nebija ilgi, kad arī skuķi iemanījās kaķa mākslā, pakēra makaronu pie nedegošā gala un svieda mums atpakaļ. Jāsaka kā šodien - totālais kaķš, sievietes ieskaitot.

Sauteņu ložu pulveris izskatījās kā sīkas, tumši pelēkas plāksnītes. Aizdedzinātas, tās mierīgi dega. No tā pulvēņa gatavojām sprāgstošas vārdes - "laguškas" un lietojām vēl šādiem tādiem troksņainiem trikiem, arī kā degli spridzināšanai, noberot taisnā līnijā uz avižu papīra. Neatceros vairs, no kādām patronām, lodēm vai granātām dabūjām, tā saucamo, melno pulveri. Tas skaitījās bīstams un tādēļ mūsu darbībā neatrada lielu piekrišanu. Tas pulveris nedega, bet aizdedzināts vienā momentā ar klusu "puf" izšūmējās, radīdams baltu dūmu mākonī vai mākonīti, skatoties pēc pulvera kaudzes lieluma. Uz mata kā mūsaiķu atombumba miniatūrā.

Laiks nāca uz rudens pusi, palika vēss un drēgns. Mamma nosprieda, ka jāiekurina krāsns, lai pārmainītos gaiss dzīvoklī. Tā nu bija mana šeftīte, un ne tik vienkārša kā šodien šīnī pārpilnības zemē. Mēs negribējām sildīt gaisu skursteņa galā, tāpēc man vajadzēja sēdēt krāsnij klāt, iekurināt, regulēt gaisa pievadīšanu ne par maz, ne par daudz, kamēr malka labi iedegas. Senči darbojās pa virtuvi un lielā priekšistabā. Man sātans iečukstēja ausī, ka tagad ir laiks paspēlēties ar meīno pulveri. Nobēru labu kaudzīti krāsns mutes priekšā uz bleķa gabala un oksperimentēju. Gaŗā tievā koka kātiņā ar mazu niecīgu lāpstīņu galā papēmu pulvera špaucionu un uzbēru krāsns mutes priekšā karstiem pelniem oglītēm. Puf, un mazs balts mākonītis skaisti ieskrēja skurstenī. Nu, ļoti feini! Saprotams, ka neskaitīju tos mazos puf-puf-puf. Tikai īsā laikā liekas kāds maziņš sarkanumiņš - oglīte bija pieķērusies manas lāpstīņas galā, un tad nāca lielais PUF un reizē milzīgs balts mākonis.

piepildīja visu istabu. Laikam tā PUF skapa arī bija stiprāka, durvis atsprāga vajā un ielaida mammas uztraukto balsi: "Ak šausmas, Eidi, kur tu esi?" Es arī neko nevarēju redzēt, tāpat kā mākonos. Nekas briesmīgs jau nenotika. Logus atrāva plaši vaļā, dūmi ātri izklīda, puika atradās sveikts un vesels, un pie krāsns kaktā gaidīja savu algu. Uzacīm, acu skropstām un matiem mamma, rādamās, nogrieza sačokurojušās daļas. Draugi par to vēlāk smējās un sauca mani par anfergeri.

Ar papu bijām vienās domās, ka sikсна labāka par žagariem. Žagari bojā miesu, kas nu nav nekāds labums, turpretim, sikсна dara divus labus darbus vienā reizē: izklapē putekļus no bīksēm, un dibenam tiek, kas godam nopelnīts.

Ar cienīšanu zīmējas:

EDUARDS TILTIŅŠ.

LATVIEŠI PRETĪM 21. GADU SIMTAM.

Latvieši A. S. V. gadsimtu maiņā.

Gadsimtu maiņā - 2000. gadā ASV dzīvos pāri par 100.000 latviešu izcelsmes iedzīvotāju, no kuriem Latvijā dzimuši, varbūt, būs ap 20%. Ja 1970. g. tautas skaitīšanas datus Latvijā dzimušo bija ap 50% no kopējā skaita, 1980. g. skaitīšanas dati rāda 37.27%. 1990. g. tautas skaitīšanas datus šis procents būs 25, jo no Latvijā dzimušiem 34.349 iedzīvotājiem 14.369 ir iebraukuši ASV pirms 1950. g.

Kādā veidā šie fakti ietekmēs mūsu biedrības, draudzes, skolas, teātrus, sporta nodarbes un latviešu sadzīves uzbūvi vispār, mēs varam zīlēt.

Latviešu sabiedrības sadzīves uzbūvi lielā mērā ietekmē un ietekmēs cilvēku migrācijas plūsme uz dienvidiem un rietumiem. Jaunā paaudze, beigusi augstskolas, turpinās plūst uz rietumiem un dienvidiem, un viņai sekos vecāki.

Mēs pārdzīvojam lielu pārmaiņu posmu. Latviešu skaits strauji pieaug Kalifornijā, Floridā, Teksasā, Vašingtonas un Arizonas štatos, kur nebija vecās latviešu kolonijas. Skaits samazinās Ņujorkas, Iļinojas, Ohaijo štatos. Liels latviešu skaits drīz būs pavalstīs, kur līdz šim nebija organizētas latviešu biedrības, draudzes un skolas.

Jau 1990. g. tautas skaitīšanas dati rāda, ka, varbūt, lielākais latviešu skaits jau tagad atrodas Kalifornijas pavalstī. Šie skaitļi ietekmēs latviešu pastāvēšanu ASV, latviešu valodu, kultūru un Latvijas brīvības centienus.

Kādā veidā mēs varam jauno paaudzi piesaistīt un paturēt pie latvietības? Viens fakts rāda, ka pēc strauja latviešu skolnieku skaita krišanās 70-tos gados, šobrīd tas ir nostabilizējies, un pat dibinās jaunas latviešu skolas. Liels nopelns šeit ir vietējām latviešu skolām. Tāpat Gayzeram, Beverīnai, Kursai, Studiju Centram, 2x2, koŗiem, deju grupām, sporta kopām, kā arī organizācijām, kas atbalsta jauniešus ar stipendijām, lai tie varētu darboties un strādāt latviešu un baltiešu organizācijās, piemēram, JBANC, BATUN, ALA, BAFL.

Būsim spējīgi iet līdz šim maiņām un nodrošināt latviešu sadzīves kopību. Mēs zinām, ka 1940. g. tautas skaitīšanas datus ASV bija 18.636 Latvijā dzimuši iedzīvotāji. Šodien šos pēctečus varam reti satikt latviešu sabiedrībā. Varbūt kaut ko būsim mācījušies no emigrantu dzīves.

ASV iedzīvotāji ir lepmi uz savu izcelsmi. Ja 1950-os gados, kad ieceļoja vairums no mūsu vecākās un vidējās paaudzes, mums svarīga bija angļu valoda, un, varbūt, arī nesām līdz mazvērtības un bailu sajūtu. Tādā veidā vecāki saviem bērniem izvairījās dot un mācīt latviešu kultūras vērtības. Tagad redzam, ka cilvēki ir lepmi uz savu izcelsmi. Daudzi interesējas par saviem priekštečiem (tā saucamā, "Roots" meklēšana). Ir pat pieejamas datoru programmas, kuras varētu izmantot arī latvieši, lai vieglāk uzturētu savu identitāti.

Lai uzturētu latviešu sadzīves plūsmi, mums arvien lielāka vērtība būs jāpiegrieŗ paaudzei, kas ir cēlusies no latviešu dzimtas. Šie ir latviski nerunājošie latvieši. Jāpānāk, lai centros, kur aug latviešu skaits, tiktu dibinātas biedrības, draudzes un skolas. Tā gadsimta maiņā latviešu organizācijas darbosies Atlantā, Džordžā, Dallasā, Teksasā, Oklahomā un daudzās citās vietās. Impulsu tam dotu tas, ja katru gadu viena no ALA's valdes sēdēm notiktu pilsētā, kur nav latviešu organizāciju, tādā veidā pulcinot apkārtnes tautiešus un palīdzot tiem iesākt kādas organizācijas darbību.

Lielu nozīmi latviešu sadarbības uzturēšanā spēlē adreŗu saraksti (Skatiet šī raksta beigās pievienoto latviešu skaita un adreŗu skaita pārskatu!). Adreŗu skaits ir audzis. Ir īpatnēji, ka rietumu krastā latviešu centriem ir savas adreŗu grāmatas, kamēr austrumu krastā tās grūti pieejamas.

Pozitīvu ietekmi latviešu sabiedrībā rada

notikumi okupētajā Latvijā. Ceļojumi, telefona sarunas, informācijas izmaiņa palīdz uzturēt jauno paaudzi pie latvietības un dod iespēju katram ieskatīties sava cilts koka pagātnē. Bieži latviski nerunājuša jaunā paaudze apmeklē baltiešu sarīkojumus, kā arī ierodas uz latviešu sarīkojumiem, kas izziņoti vietējā amerikāņu presē. Apmeklējot savu vecāku dzimto zemi, jaunā paaudze rod jaunu apņēmību un rosmi Latvijas brīvības mērķa sasniegšanai. Ļoti svarīgi ir informēt preses korespondentus, sevišķi tos, kas strādā ārzemju birojos, ka neesam vienaldzīgi pret Latvijas likteni.

Gadsimtu maiņā ASV pastāvēs latviešu sabiedrība. Tā būs vairāk ieaugusi vietējā sabiedrībā, bet arī spēcīgāka un spējīgāka atbalstīt latviešu tautas intereses. Tā daudz vairāk apciemos Latviju. Izglītotā paaudze dos palīdzību latviešiem Latvijā atgūt cilvēcisku dzīves līmeni. Vietējo skolu programmās būs iekļautas arī Baltijas valstis.

Šīs darbības uzturēšanai mums jāuztur pastāvīga cilvēku informēšana, kā arī apzināšana. Mums ir jābūt informētiem un jāiet līdzī laika maiņām. Ja ASV nebūs stiprs atbalsts brīvai Latvijai, tad arī Latvijas nākotne nebūs tik spoža.

Šī jaunā paaudze nebrauks uz dzīvi Latvijā. Viņi ciemosies, ieguldīs līdzekļus un dos stiprumu Latvijai. Tāpēc mūsu galvenā loma ir izaudzināt jauno paaudzi, kas būtu gatava iet to ceļu, kas aizstāv Latvijas intereses, kā arī uzturēt spējīgu un spēcīgu latviešu sabiedrību ASV, ko mēs varbūt varam saukt par MAZO LATVIJU.

ANSIS BLĀKIS.

• Autors šo apceri nolasīja Rietumkrasta 3X3 nometnē pagājušā vasarā Kursā, īpašā paneldiskusijā - Latvieši pretim 21. gadu simtam, ko vadīja red. O. Celle.

Tālāk seko viņa sakopotie dati par latviešu skaitu ASV. Red.

STATES	Latvians in U.S.A.			# of address		Supp. BAFL
	1970	1980	Change	1981	1989	
Alabama	151	104	- 37	10	6	1
Alaska	48	107	+ 59	-	9	1
Arizona	445	823	+ 378	45	75	8
Arkansas	60	44	- 16	8	1	-
California	9,769	11,274	+ 1505	1,626	1,923	317
Colorado	677	1,109	+ 432	210	220	13
Connecticut	2,516	2,380	- 136	369	78	12
Delaware	337	380	+ 43	50	21	3
D.C.	351	322	- 29	50	63	3
Florida	2,551	4,011	+ 1460	293	295	11
Georgia	549	492	- 56	25	36	2
Hawaii	110	122	+ 12	-	9	2
Idaho	35	165	+ 130	-	2	-
Illinois	8,317	7,257	- 1060	1,210	1,310	65
Indiana	1,617	1,587	- 30	380	325	23
Iowa	782	687	- 95	163	158	11
Kansas	225	312	+ 87	12	13	1
Kentucky	251	434	+ 181	30	31	1
Louisiana	116	270	+ 154	5	8	-
Maine	0	280	+ 280	5	5	-
Maryland	2,640	3,063	+ 423	280	93	8
Massachusetts	5,100	5,745	+ 645	640	213	35
Michigan	4,935	5,408	+ 473	1,399	1,430	57
Minnesota	2,517	2,829	+ 312	680	224	29
Mississippi	194	170	- 24	12	3	-
Missouri	484	556	+ 72	12	26	1
Montana	86	84	- 2	7	-	-
Nebraska	916	949	+ 33	272	281	5
Nevada	137	192	+ 55	4	16	2
New Hampshire	199	467	+ 268	35	10	1
New Jersey	5,164	5,421	+ 257	690	186	20
New Mexico	87	248	+ 161	10	7	-
New York	16,433	13,472	- 2961	1,800	536	42
North Carolina	335	596	+ 261	30	12	1
North Dakota	99	130	+ 31	15	2	1
Ohio	4,587	4,263	- 321	811	777	47
Oklahoma	317	325	+ 8	20	25	2
Oregon	682	887	+ 204	240	270	17
Pennsylvania	4,946	4,963	+ 17	560	135	12
Rhode Island	345	289	- 56	20	6	-
South Carolina	125	255	+ 130	6	7	2
South Dakota	167	283	+ 116	45	38	2
Tennessee	242	330	+ 88	30	18	-
Texas	1,021	1,530	+ 509	60	70	3
Utah	24	60	+ 36	6	7	2
Vermont	95	133	+ 38	-	2	-
Virginia	865	1,296	+ 440	140	101	8
Washington	1,864	2,560	+ 696	627	720	37
West Virginia	106	78	- 28	3	1	-
Wisconsin	2,649	3,280	+ 631	571	717	24
Wyoming	6	110	+ 104	10	9	1
TOTAL	86,413	92,141	+5,728	13,486	10,537	833

STATISTIKA PAR LATVIEŠIEM KALIFORNIJĀ

	Latvijā dzimuši	lebraukuši ASV pirms 1950.g.	lebraukuši 50.-59.	60.-64.	65.-69.	70.-74.	75.-80	ASV pavalstnieki	Nav ASV pavalstnieki.
ANAHEIM *	293	104	145	7	5	13	19	236	57
SANTA ANA GARDEN GROVE									
LOS ANGELES LONG BEACH	1299	601	505	70	42	22	59	1112	187
BAKERSFIELD	13	7	6	0	0	0	0	13	0
FRESNO	59	12	35	5	0	6	1	40	19
MODESTO	11	0	11	0	0	0	0	11	0
OXNARD, VENTURA SIMI VALLEY	44	17	27	0	0	0	0	32	12
RIVERSIDE SAN BERNARDINO ONTARIO	160	58	90	0	12	0	0	147	13
SACRAMENTO	159	92	37	11	19	0	0	130	29
SALINAS, SEASIDE MONTEREY	37	30	7	0	0	0	0	37	0
SAN DIEGO	211	99	76	6	19	0	11	165	46
SAN FRANCISCO OAKLAND	894	334	466	31	33	5	24	754	140
SAN JOSE	339	149	167	12	4	7	0	295	44
SANTA BARBARA SANTA MARIA LOMPOC	36	20	11	5	0	0	0	36	0
SANTA ROSA	57	18	39	0	0	0	0	57	0
STOCKTON	21	0	21	0	0	0	0	13	8
VALLEJO, NAPA FAIRFIELD	23	0	23	0	0	0	0	7	16
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====
CALIFORNIA	3724	1562	1707	147	141	53	114	3147	577

* Apgabals-"SMSA" [Standard Metropolitan Statistical Areas] ar vairak par 250,000 iedzīvotājiem

KAS NOSAKA LIKTENI ?

Komentārus rakstam "Tas dzīvos zem lāsta" atsūtījis dzejnieks Valdis Krāslavietis. Runājot par likteni, viņš raksta: "Dievs, ja tāds vispāri ir, šajā lietā neiejaucas. Tautām arī viņš nevar ne palīdzēt, ne skādēt. Tautu likteni regulē daudzi citi faktori - arī laime vai nelaime." Tās ir nedaudzas rindas par likteni. Cerēsim, ka nākotnē viņš mums paskaidros tuvāk, kādā veidā - praktiskas pieredzes vai pētījumu ceļā - viņš nācis pie savām atziņām.

Pārdomata pieredze un pētījumi ved pie citādām atziņām nekā Krāslavieša. Viens no maniem (un arī citu) pamata novērojumiem ir, ka mēs dzīvojam likumu universā. Vislabāk to izteicis viens no lielākajiem mūsu gadsimta zinātniekiem, Alberts Einsteins. Viņš to formulē šādi: "Visu zinātnisku darbu pamatā ir pārliecība, ka pasaule ir kārtota un aptverama, saprotama entitāte, nevis sagādīšanās," *1)

*1) "The Basis of all scientific work is the conviction that the world is an ordered and comprehensive entity, and not a thing of chance." Science and the Idea of God, William A. Hocking. pg. 15, 16.

Vēl kāds cits zinātnieks, Kenneth's Fords, to izteicis sekoši: "Zinātne savos pamatos balstās uz cilvēka apziņu, ka ārpus viņa ir sistemātiska (orderly) pasaule. Matēmatika savos pamatos balstās uz apziņu, ka pašā cilvēkā pastāv sistemātiska (orderly) pasaule." *2)

Līdzīgas atziņas atrodamas arī citu zinātnieku un rakstnieku darbos. Redzot, ka dzīvojam likumos pamatotā universā, loģisks secinājums ir, ka arī indivīda un tautu liktenis padots tādai pašai sistēmai: noteiktiem principiem un likumībām. Ilustrācijai ņemsim dzērāja likteni. Garākā laika sprīdī izdarīti novērojumi rāda, ka periodiska glāzes cilāšana veido un pārmaiņā raksturu un tādā veidā ietekmē alkoholiķa likteni. Ja turpretī cilvēks cenšas noskaidrot Radītāja svētības likumības un pielietot tās dzīvē, viņa liktenis ir savienots ar labklājību.

Līdzīgi tas ir ar sabiedrību, tautu, draudzi vai ikvienu cilvēku kopību. Ja kāda cilvēku kopība regulāri uzņem sevī demagogu runas vai rakstus, tad rezultātā izveidojas grupas raksturs ar kopīgām īpašībām. Turpinājumā šādas grupas raksturs, balstoties nerealā pieejā dzīves īstenībai, izveido šīs ļaužu kopības vai tautas tragisko likteni. Ja turpretī sabiedrība cenšas noskaidrot un dzīvot Radītāja svētības likumību robežās, šādas sabiedrības liktenis virzīsies uz labklājību.

Vai liktenis ir maināms? Nākošais jautājums ir - vai sabiedrība, grupa, tauta, draudze spēj mainīt savu likteni? Atbilde ir pozitīva. Rūpīgi pārbaudīti dati rāda, ka abi - kā indivīds, tā grupa (tauta, sabiedrība, draudze) spēj mainīt savu likteni, ja tā maina savu rīcību. Mainot rīcību, mainās raksturs un, tam mainoties, nomainās arī liktenis.

Kā liktenis nav maināms? Neauglīgi un nezinātniski ir viena cilvēka liktenī vainot otru, vai vienas tautas liktenī otru tautu. Daudzi mūsu dzejnieki, rakstnieki, mācītāji un sabiedrības darbinieki mūsu dienās ar to vien nodarbojas, kā vainojot krievus, migrantus, amerikāņus latviešu liktenī. Sevišķi spilgti tas izpaužas klaidas latviešu periodikā un grāmatās, kur tikpat kā neatrast zinātniskus, pārdomātus meklējumus par jautājumiem, kas veido etniskas vienības likteni.

Kāda profesija palīdz sabiedrībai izprast likteņa likumības? Vispirms par kosma likumību kategorijām un pēc tam par profesijām, kas tās pēta. Savā darbā kosma likumības iedalīti trīs kategorijās:

- 1) Cilvēka veidotos un izstrādātos likumos - ģimenes, sabiedrības un valsts likumi. Arī filozofijas un matēmatikas likmības var pieskaitīt šai kategorijai.
- 2) Ne cilvēka veidotos likumos, kas konstatējami/apstrādājami ar fizisko zinātņu pro-

fesiju palīdzību. Tie ir debess telpas un materijas likumi.

- 3) Ne cilvēka veidotos likumos, kas konstatējami ar garīgo zinātņu - Radītāja praviešu profesijas palīdzību. Šie ir cilvēku morāles un labklājības noteicēji.

Etniskas vienības, sabiedrības, draudzes vai kādas grupas likteni galveno kārt veido trešās kategorijas likumi. Šos trešās kategorijas likumus, kas nav cilvēku radīti, pēta, analizē un dara sabiedrībai zināmus profesija, kas stāv pēc iespējas tuvu Radītāja praviešu pasaules skatījumam. Otrās un trešās kategorijas likumi atšķiras no pirmās ne tikai ar to, ka tie nav cilvēka radīti, bet arī ar to, ka tie ir nozīmīgākie. Ar šo likumu izprašanu un pielietošanu sabiedrība iegūst ilgstošus labklājības periodus. Šo likumu galvenā īpašība ir rezultātu paredzamība, jeb prediktabilitāte. Zinot universa fiziskos likumus, varam paredzēt, ka sējot graudu zemē, no tā izaugs stāds, kas nesīs graudus maizei. Zinot universa garīgos likumus, varam paredzēt, ka tauta, kas svētīs jūdu tautai piederīgos, pati iegūs svētību, bet tauta, kas godinās akmens pieminekļus, piedzīvos nelaimīgu virkni.

Kāda ir Kristus nostāja pret likteni un likumībām, kas to regulē? "Svētīti ir tie, kas nesauc neko par savu īpašumu, jo tiem piederēs visa zeme." Tātad zināma nostāja un rakstura īpašības tagadnē dod paredzamus rezultātus nākotnē. "Svētīti ir tie, kas cenšas pēc miera, jo tie būs saukti Dieva (Elohim) dēli," vai arī - "Dodieties pie visām etniskām grupām... kas ticēs un tiks pagremdēti, tas dzīvos drošībā, bet kas neticēs, dzīvos zem lāsta." Kristus atkārtoti norāda, ka katrai rīcībai tagadnē ir paredzamas sekas nākotnē. To var saukt par prediktabilitāti.

Šķiet neticami, ka ir mācītāji, kas saka, ka Kristus ir nācis, lai cilvēci atbrīvotu no likumiem, no paredzamības un no baušļiem. Ar šādu mācību tie nodara lielu ļaunumu ģimenēm un tautām. Kristus saka: "Nedomājiet, ka es esmu atnācis atmest likumus vai Praviešus. Es neesmu nācis tos atmest, bet papildināt." Nekad un nekur Kristus nav teicis, ka Likumi likvidēti.

Iepriekšējā teikuma pēdējais vārds "papildināt" oriģinālajos dokumentos ir grieķu "plerū", kas latviešu, kā arī daudzās citās valodās nepareizi tulkots kā "piepildīt" šāds teksta sagrozījums palīdz pret Likumu iestādītiem teologiem (kopā ar sagrozītām Paula vēstulēm) stāstīt nezinātājiem, ka Likumi atcelti. Ja latviešu mācītāji grib palīdzēt mainīt Latvijas likteni, tiem jāmaina sava nostāja attiecībā uz Kristus noteikumiem.

*2) "Science rests basically upon man's awareness of an orderly world outside himself. Mathematics rests basically upon man's awareness of an orderly world within himself." Out of Chaos, Louis J. Halle (Boston) 1977, pg. 90.

PAR "SADARBOŠANOS AR KRIEVIEM".

E. Rupners "MLB Ziņotāja" 1988. gada 12. numurā, atreferējot Juŗa Dreifelda runu Otavas latvieŗu 18. novembra atceres sarīkojumā, vēstī, ka Dreifelds nācis "ar ierosinājumu, kādu vēl nekad nav iedroŗinājuŗies atklāti izteikt mūsu politiķi, proti - sadarboties ar krieviem, jā, viņŗ teica, ar krieviem, respektīvi, risināt ŗis (Latvijas dzīves) problēmas sarunu, dialogu veidā..."

Žurnalista Rupnera acīmredzamā izbrīna mani pārsteidza. Vai tad viņŗ nebūtu neko dzirdējis par 1. un 2. jūnija Rezolūciju, par Latvijas Tautas Frontes programmu, par Latvijas Tautu Foruma centieniem, par debatēm emigrācijā risināt Latvijas politiskās problēmas sarunu, dialogu veidā?

Nav ŗaubu, ka lasītāju pilnīgākas informēŗanas labad vai nu Rupneram, vai Dreifeldam būtu jāsniedz plaŗāka informācija par to, ko izteic ziņojumā pieminētā "sadarboŗšanās ar krieviem", jo pēc ziņojuma nav secināms ne tas, ko ŗsti sacījis Dreifelds, ne tas, ko ŗai sakarā dzirdējis Rupners.

Vēlos piebilst, ja ziņojumā pieminētā "sadarboŗšanās ar krieviem" nav nekas vairāk kā rēķināŗšanās ar ģeopolitiskām realitātēm un mazās latvieŗu tautas apzināŗšanās, ka bez līdztiesīgām, draudzīgām kaimiņattiecībām ar lielo krievu tautu grūti iedomāties taisnīgu un laimīgu tautu sadzīvi Austrumeiropā, tad Dreifelds nekādā ziņā nav ne pirmais, ne vienīgais, kas pēc Otrā pasaules kara atklājis skāris "sadarboŗšanās" jautājumu ar Latvijas kaimiņtautu - krieviem.

AIVARS RUŅĪS,
Kalamazū, ASV.

NO KĀ TE JĀBAIDĀS?

Sakarā ar KLCT-a pilnsapulces noraidīŗo stāju pret praktiskiem kultūras sakariem ar dzimteni, Z. Ildens (janvāŗa 'MLB Ziņotājā') iesaka ciemiņi "atutoŗanu" - tā, lai te "izgaistu ŗaubas, vai kas cits (politiķi) nevēlams viņiem nebūtu pielipis." Tad mēs, re, it kā drīkstētu cerēt, ka "daļa (ŗejienes) tautieŗu jutīsies droŗāki."

Pieņemsim, ka Ildens ironizē. Toronto sapampuŗā gaisotnē var viegli aizrīties.

Tomēr - necilā 'doma', ka ciemiņiem kaut kādā veidā vajadzētu 'aptīrīties', vai 'taisnoties' ŗejienes mietpilsoņu priekŗā, ir visai populāra zināmās aprindās, vai krasi izteikta, vai noslēpta 'dienas kārtībā' (piemēram, direktīvās telpas neatvēlēt tādu ciemiņi sarīkojumam bez īpaŗas atļaujas).

Nu - te ir grūta izvēle: smiet, vai raudāt. Varbūt abejādi, pārmijus, jo:

. Vairāk kā 40 gadus demokrātijās dzīvojot, acīmredzot, arvien vēl neesam apguvuŗi to vispārējos principus. Piem., brīva cilvēku un ideju apgroŗība ir garantēta kā tiesiski, tā morāli, tā praktiski. Garīgu vagaru čina te nav paredzēta - valda likumi. Nav brīnums, ka jaunākas paaudzes - demokrātijā izauguŗas - nevar samierināties ar likumiem pretrunīgu mūsu sabiedrības rīcību, un aiziet.

. No kā te jābaidās? Ja mēs esam stipri zināŗšanās, ticībā un prasībās (taču - esam?) tad katrs 'kontakts', katra izmaiņa ar 'citādi domājuŗiem' ir veselīga lieta. Arī no 'ŗaubī-

giem' mēs varam ŗo to mācīties - un viņi no mums. Ja esam bijuŗi laiski un maz zinām par 'notikumiem' (piem., ka vakardienas 'ŗaubīgie' ir ŗodien Tautas frontes vadībā) un vēl mazāk par latvieŗu kultūras attīstību pēdējos 40 gados - tad būtu pēdējais laiks iepazīties. Bez informācijas sev skatīties nabā un gudri spriest par 'droŗību' ir smieklīgi.

. ŗstā 'cīņa' par mūsu tautas pastāvēŗanu, kultūru un neatkarību notiek 'tur', nevis te, daiŗrunīgās rezolūcijās. Protams, mēs varam palīdzēt - un palīdzam. Bet ir absurdi pieprasīt 'turienieŗiem' pielāgoties mūsu izdomāŗām par 'ko' un 'kā', vēl jo vairāk, ja mēs viņus nepazīŗam, detaļās neaptveram apstākļus un procesus, kuŗiem, viņi sitas cauri!

'Netraucē mani ar faktiem, jau esmu izŗķīries', ir muļķa motto. Meklēt tikai līdzīgi domājuŗus un tikai ar tādiem biedroties, ir garīga pūdurība, bailu pazīme, iestigŗana pagātnē. Zaudētāji esam mēs visi, ja ļaujām tādiem viedokļiem ieperināties organizāciju vadībās.

Bet - varbūt visnotāļ baudām tādu 'valdību', kādu esam pelnījuŗi? Nu, ko - liksim ciemiņiem pie KLCT-a ieejas kaut ko pieņemamu nozvērēt (kaut vai uz Toronto telefona grāmatas), tad viss būs uzreiz mainījies uz 'droŗības' pusi. Tajā namā jau viena tāda 'zem deguna pagrūŗana' notikusi, likās populāra diezgan...

JURIS MAZUTIS, Otavā.

NEPĀRSTEIGTIES AR KRITIKU.

Bija patīkami lasīt P. Vītola rakstu "Par patriotismu", kur dažās rindīņās pateikts tik daudz patiesības un reālā perspektīvā apskatīti notikumi Latvijā.

Turpretim ar noŗēlu jālasa citos publicējumos bieŗie apvainojumi un kritika pašreizējiem Tautas Frontes darbiniekiem.

Ja kāds apvainojumu ir pelnījis, tautieŗi paŗi to Latvijā zinās labāk. Atstāsim vainīgo meklēŗanu viņiem. Tas tagad ir iespējams, un to viņi arī dara.

Ja kādu pašreizējo tautas darbinieku apvaino uz aizdomu pamata jeb neizprotot vietējos apstākļus, kas notiktu tad, ja kāds nacionālais darbinieks Latvijā, varbūt arī neizprotot ŗejienes apstākļus, sāks nomelnot kādu ŗejienes nacionālo darbinieku? Vai ŗāda "veļas mazgāŗana" nebūtu piemērotāka katram savās mājās?

Nesen kādā laikrakstā bija lasāms: "Tautas Fronte ir Maskavas izgudrojums, un to veido, lai ŗķeltu trimdas sabiedrību", bet pēc nedēļas tas pats autors raksta: "Atbals-tīsim ar visiem spēkiem Tautas Fronti!" Diemŗēļ, tas bija nācis no paŗa redaktora puses. Saproti nu ŗādu mentalitāti.

Ir dzirdēts arī izteiciens - "Visu vai neko!" To viegli teikt, dzīvojot ŗeit - pārticībā. Iespējams, ka sapnis piepildīsies, varam mierīgi gaidīt, varbūt, vēl kādus 40 gadus.

ŗādu izteicienu var salīdzināt ar izlutiņāta zēna loģiku - "Es gribu tikai pankūkas, bet, ja nedabūŗu, labāk mirŗu badā."

Tauta, kas bija piedzīta bezdibeŗa malai, ir priecīga un jūsmo par katru soli uz brīvības pusi.

Neticu, ka viņi vēlētos atkal visu pazaudēt un atgriezties apstākļos, kādi bija vēl pirms gada, un pacietīgi gaidīt uz pilnīgo brīvību, kaut vai tā būtu vēl aiz trejdesmitiem kalniem.

Ir svarīgāk visu iegūto vispirms nodrošināt un paturēt. Pēc tam pa solītim uz priekšu. Neaizmirsīsim, ka visus šos gadus gāja tikai pa solim atpakaļ. Šinī īsajā laikā nosolots ir daudz.

Tauta Latvijā savus mērķus zin un rīkojas iespējamību robežās. Varam tai dot finansiālu un morālu atbalstu, bet ne kritizēt un dot norādījumus, kā rīkoties. Šaubos par to, vai šādi rīkojumu devēji un kritizētāji vispār uz Latviju kādreiz aizbrauks.

Ir arī jautājums, kā turienes īstie nacionālie patrioti uz viņiem skatītos. Mākskie krēslī tur negaida.

Z. ILDENS,
Sutton West, Ont.

TUVĀK PATIESĪBAI.

Jautājumā par pulkveža F. Brieža dēlu izdevies noskaidrot, ka minētais Jelgavas Lauksaimniecības Akadēmijas students nav bijis pulkveža, bet viņa brāļa dēls. Viņš ieradies Latvijā no Baltkrievijas un pieņemts darbā par zīmētāju Mežu departamentā.

Pateicoties viņa labai latviešu valodai un ar profesora R. Markusa gādību, uzņemts J. L. A. Mežkopības fakultātē. Drīz pieņemts RAD (Reichsarbeitsdienst) un nosūtīts uz Vāciju. Pēc neilga laika atsūtīts atpakaļ, kam iemesls varēja būt viņa Krievijas pavalstniecība. Cik zināms, pēc krievu atgriešanās palicis Latvijā.

Bet neziņa par pulkveža dēlu paliek. Taisnība jeb nē, ka Latvijas brīvvalsts laikā viņš dzīvojis Latvijā un viņa izglītošanai vākti līdzekļi?

A. KABZEMS,
Viktorijā, B. C.

ATBILDE RADĪTĀJA - JHVH NĪDĒJIEM.

Dažos mūsu rakstniekos un rakstītājos vērojama spēcīgi izteikta nostāja pret JHVH. Man, niecīgam puteklim esot, nebūtu vajadzības aizstāvēt debesu telpas un zemes radītāju, kas atklājis sevi visā savā varenībā kā vēsturē, tā tagadnē, kā Izraēlā, tā Latvijā. Varētu tikai ieteikt rakstītājiem sevišķi nespārdīties pret šo vareno spēku, jo var iznākt kā abiem Sauliem Bībelē.

Tāpat dažos latviešu rakstniekos un rakstītājos vērojama nostāja pret ēbrejiem un viņu ticību. Ieteicu MLB Zīpotāja lasītājiem ar šādu ideju pieņemšanu uzmanīties. Visa cilvēces vēsture rāda, ka tauta vai sabiedrība, nostājoties pret Abrahama pēnācējiem, nonāk zem lāsta. Tas saskan ar Radītāja-Tēva apsolījumu: "Un Es svētīšu tos, kas tevi svētīs, un nolādēšu tos, kas tevi nolād, un tevī būs svētītas visas zemeslodes ciltis. Un Es pavairošu tavus (Abrahama) pēnācējus kā zvaigznes pie debesīm un došu taviem pēnācējiem visas zemes šīs zemes: un caur taviem pēnācējiem visas zemes tautas sevi svētīs." Svētība latviešu sabiedrībai var nākt svētot Abrahama pēnācējus.

Ir jautājums par to, kā izrunāt JHVH. Katrā tekstā, kur minēts JHVH, es personīgi lasu to kā Mūsu Tēvs. Ja citi to lasa kā Jehova, vai Jahve, vai Džehova, vai Adonai, vai Kungs, tā

ir viņa paša vai viņa reliģiskās grupas darīšana.

Kāpēc lietoju kristīgā demokrāta apzīmējumu? Tāpēc, ka atzīstu Kristus misiju un, līdz viņa atnākšanai, demokrātisku pārvaldes formu tiem, kas nav vēl personīgi piegriezušies Kristus pārvaldei savā dzīvē. To cilvēku pārvaldes forma, kas pievērsušies Kristus pārvaldei savā dzīvē, līdzinās Bruderhofs un Huteritu sistēmai. Ja kādam lasītājam šis temats interesētu, labprāt par to paskaidrotu.

J. PURVIŅŠ JURJĀNS,
Viskonslnā, ASV.

DZIMTENES SARGIEM PIENĀKUMS.

Patreiz mūsu dzimtenē - Latvijā - notiek straujās pārmaiņas. Latvieši dzimtenē vēl it kā pēdējā brīdī p a s p r u k u š i no žpau dzēju nežēlīgām ķētnām. Jā gan, no žpau dzēja, kas gadu desmitiem ar nežēlīgiem papēm mieniem centās un mēģināja latviešu tautu pazudināt un iznīdēt, izdzēst uz visiem laikiem no visas pasaules tautu saimes.

Latviešu tauta, tāpat kā visas citas tautas, ir Dieva radīta. Pret sava darba brutālu iznīcināšanu Dievs nevar būt vienaldzīgs. Un nekad tāds nebūs. Dieva gaišums, Dieva griba ir stiprāka par jebkuju jaunu cilvēku nodomiem un cilvēku piktumiem. Slāvēts lai ir Dievs. Latviešu tautas pateicība Viņam!

Ar Dieva ziņu ir iesācies latviešu tautas likteņa pagrieziena. To apturēt vai atgriezt atpakaļ nevarēs vairs nekad. Šie pirmie pagrieziena soļi nav viegli, bet palāvē bā uz Dieva vadību ir cerība, ka turpmākie soļi būs vieglāki un ka ceļš latviešu tautai pašķirsies labvēlīgi.

Sajās dienās tauta drošsirdīgi prasa tai nolaupīto zemi un cilvēku tiesības, okupācijas varas izvākšanos un valsts suverenitātes atjaunošanu.

Arī trimdas latviešu loma nebūt nav bijusi maznozīmīga vai niecīga, kāda tā, salīdzinot ar patreizējiem aktīvajiem notikumiem un izpausmēm dzimtenē nezinātājam varētu šķist. Trimdas latviešu darbs savas dzimtenes atgūšanai ir bijis vienreizēji liels. To izvērtēs vēstures un notikumu vērtētāji. Klaidas latviešu pūliņi kultūras, izglītības, saimniecības, reliģijas un sabiedriskās dzīves laukos liecinājuši par mūsu tiesībām pēc savas zemes, savas Latvijas.

Trimdas vecākai un vidējai paaudzei sen pagājis laiks, kad vēl tā pie atvērtām un neizkrautām ceļa somām nepacietīgi gaidīja uz atgriešanās brīdi. Jājautā, cik reižu cilvēkam dzīve jāiesāk no jauna un vai tas ir iespējams arī vecumā. Mums, klaidas latviešiem, jādomā arī par mūsu sirmgalvjiem. Mūsu dzimtene patreiz nav vairs tas iekoptais rožu dārzs, kādu to atceramies.

Nebūs prātīgi neapdomīgi un steigā uzdot mūsu pozīcijas, noārdīt mūsu dzīves kodolu un attiecības, pārdot ēkas vai tamlīdzīgi. Okupētajai dzimtenei un eventuāli atjaunotajai Latvijai vienmēr būs vajadzīgs patriotiskais atbalsts, savi ārzemju bastioni, cīnītāji un tiesību aizstāvji.

Ticu, ka latvieši atgūs sev savu zemi un būs vienīgi noteicēji savā Latvijā. Un tad īsā laikā - nākamajos 50 gados - pārvērtīs

to par vienu no skaistākām valstīm zemes virsū. Latviešu tautai darbs ir prieks un tikums. Lai Dieva svētība tā veikšanā arvien!

FREDIS LINDE, Toronto.

Paldies par bagāto rakstu devu, ko sniedziet lasītājiem. Tā ir vienīgā barība, kas mani svešumā uztur pie latvietības izjūtas. Mīļi pateicos par svētīgo darbu, ko veiciet.

ELIZABETE LIBERTS,
Lethbridge, Albertā.

LABOJUMI UN PASKAIDROJUMI.

• Zīpotāja decembra numurā, manā rakstā "Dievs, Tava Zeme Deg" ieviesusies nepatīkama kļūda - 23. lpp. pirmā paragrafa otrā rindā jābūt -

ieciētīgs ateists, nevis neieciētīgs - un teikumam jāskan: "...kas ir vērtīgāks latviešu sabiedrības loceklis: ieciētīgs ateists, vai reliģiski paštaisns, politiski slimīgi neieciētīgs kristīgais?"

Lūdzu izlabot.

E. RUPNERS.

• Es nemaz nepiedalījos pensionāru izstādē, kā tas minēts attiecīgā rakstā MLB Zīpotāja janvāra numurā. Tur rakstīts par kaut kādām šķiedrām, ko es pavisam nepazīstu.

Laipni lūdzu šo ziņu atsaukt.

J. GASPAROVIČS.

• Lasītāju vēstules, labojumi un paskaidrojumi gaidīti.

Red.

VĒSTULE NO LATVIJAS.

Pie mums, Aizputē, pagājušo mēnesi bija atbraukuši ciemiņi no Rīgas un atveda iesvētītu karogu, ko uzvilka augsti gaisā starp pastu un Lažas tiesas namu. Otrā pusē, pie jaunā kino teātra dziedājām Dievs, svētī Latvijū. Gandrīz visi aizputnieki bija sanākuši. Rīgas ciemiņi priecājās. Tādu atsaucību viņi nebija gaidījuši. Bija pārsteigti, ka sanāksmē bija sanākuši tik daudz bērnu. Kam tālāk mājas, tie bija atbraukuši ar mašīnām.

Metām arī ziedojumus.

Tādas pašas izdarības bija rudenī, vecās pils sētā. Tas skaitījās kā koncerts, jo dziedāja Akurātere. Biļetes bija lētas - 1 rubli. No rīta radio ziņoja, ka urnā samosti vairāk kā 4 tūkstoši. Bijušas 10, 20 un 50 rubļu naudas zīmes. Visa publika arī dziedāja. Katram bija roka ļoti gaļa svece, kas pēc koncerta vēl nebija izdegusi. Mājās ejot tās atstāja uz akmeņa tilta margām degot. No tālienes izskatījās brīnišķīgi. Labi, ka valdība atļāvusi un ka cilvēki darbojās.

AIZPUTIETE.

VALŽA LIEPIŅA PIEDZĪVOJUMI LATVIJĀ.

Toronto latviešu ev.-lut. Sv. Andrēja draudzes pēcpusdienā 15. janvārī par savu apciemojumu Latvijā referēja Valdis LIEPIŅS, rādot arī video lentu un slīdītes. Ieradušies bija ap 150 apmeklētāju.

V. Liepiņš uz Latviju devies, lai sniegtu tautsaimnieciskus - komerciālus priekšlasījumus, un reizē bijis acu liecinieks 11. un 18. novembra notikumiem dzimtenē. Varējies tos iemūžināt video lentās un slīdītēs, un nu dalījās savos

iespaidos ar mums, torontiešiem.

Dzirdējām māc. Ālera sprediķi pie Latvijas karoga. Viņš, to svētot, atgādināja, ka tas esot latviešu tautu jau reiz vedis uz svabadiību. Karogam paceļoties mastā, pulcējušies dziedāja Latvijas himnu. Skatot lielās ļaužu masas, radās iespaids, ka Latvija būtu ļoti bieži apdzīvota zeme. Patiesībā kopā sanākuši visi, kas spējīgi paiet, lai būtu klāt svinīgajos brīžos un lai savās sirdīs smeltos neizsīkstošu spēku un ticību.

18. novembra vakara skatā redzējām Rīgas pili un torni līgstot tūkstošu sveču apgaismojumā. Tad acu priekšā aizslīdēja Brāļu kapu sājpu un sēru izpausmē stāvošais Mātes tēls. Mūžīgās liesmas ugunīm šaudoties un kvēlojot. Pie Latvijas valsts prezidenta J. Čakstes kapa stāv cilvēki ar Latvijas, Igaunijas un Lietuvas karogiem.

No ekrāna skatītājus klusi sveicina latviešu cīnītāja Ģunara Astras kapa kopa un baltais soliņš. Aizmirsta nebija ar Latvijas I ārlietu ministra Z. A. Meirovica atdusas vieta un vēl citi kapi.

Pie sirds iet 18. novembrī Vintena kundzes teiktā runa. Viņa gan pēdējā laikā neesot dzirdēta, pastāsta referents.

Vēl redzējām, kā Rīgas Jēzus baznīcā okupētās Latvijas archibīskaps E. Mesters bīskapa amatā ievēd māc. Kalniņu, kas apzin arī vācu draudzes.

Latvijā tiek atjaunoti arī agrākie Latvijas brīvvalsts laika pieminekļi. Pie atjaunošanas darbiem strādā tēlnieks Juris Dobels. Referents piezīmēja, ka ceļa somā pāpēmis metāla suku un ķimikālijas, kas esot lielā trūkumā. To varot darīt arī citi Latvijas apciemotāji.

Referents varējies apciemot savus ģimenes locekļus to dzīves vietās Durbē un Liepājā. Slīdītes redzējām viņu kādas lielas ēkas priekšā, kur savā laikā atradies viņa piederīgo ārstniecības kabinets, un Sv. Andrēja draudzes māsas baznīcu Liepājā.

Referentam paldies par jauko svētdienas pēcpusdienu.

FREDIS LINDE.

GRĀMATAS:

ARTAVA.

Ernas ĶIKURES dzejoļu izlase. Izdevusi Inese Birstiņa 1988. gadā. Brošēta. Lappuses nav numurētas, bet gan iespiestie 45 dzejoļi. Maksā \$ 25.

Šī ir neparasta grāmata, kurā reprezentējas māte ar savām meitām.

Grāmatas degpunktā ir Ernās ĶIKURES, dzim. Bērziņš (precēta Dzelme) 45 dzejoļi, ko dzejniece novēlējusi latvju tautai. Tie ir viņas devums mūsu kultūrai.

Viņa ietērpj tautas likteni vienkāršās, bet reizē izjustās rindās, ko atrodam dzejolī TUR: -

Bet laiks nestāvēja uz vietas.

"Nu tad - aujieties, posieties..."

traukus novācot sauca viņas balss.

Tā mēs - aujamies, pošamies līdz šo

stundu.

Dzejnieces valoda krāšņa, izmeklēta. Viņas tematika saista lasītāja uzmanību. Vajaga laiku, lai ar to labāk iepazītos. Pie-

mēram, dzejolis KĀ ZIBENS DEBESĪ: -

Kā zibens debesī
kā zobens akmenī krīzdams
Tavs tuvums
nākdams un iedams
manī ugunis šķēļ
pasauli baltās gaismās iemezdams,
mani pret kalnu vezdams
ceļā grūtā un skaistā
izkaltā, izdedzinātā.

Ar pārējiem lasītājam jāiepazīstas pašam, iegādājoties grāmatu.

Dzejniece dzimusi 1906. gada 4. oktobrī, Ļaudonā (Plašāki biografiskie dati atrodami grāmatā, kur tie publicēti angļiski.). Tagad pārmaiņus laiku dzīvo pie meitas Ineses Montrealā un Dzidras Sidnejā, Austrālijā. Montrealiešiem tas ir sevišķs ieguvums, jo pēc slaveņību - Irmas Grebzdēs un Artūra Voitkus - aizceļošanas uz citām dzīves vietām, redzamu rakstnieku mums aptrūka.

Grāmatā bez Ķikures dzejoļiem vēl atrodam viņas meitas Dzidras Mičeles (Mitchell) zīmējumus, skaitā 16, kas liecina, ka ģimenē daudz talantu, jo ar Ineses vilnas skulptūrām esam iepazinušies jau agrāk šeit pat Montrealā.

Izdevēja krājumam ir Ķikures otra meita - Inese Birstiņa, kas sniedz arī Īsu aperci. Viņai ar angļu Ķikures dzeju vērtējumu pievienojas Austrālijā, Kanberā, Austrālijā, ietilpinot trīs dzejoļu angļiskās versijas. Tā sākumā citētais pants angļiski skan šādi: -

But time did not stand still.
"Now then - hurry along, get ready..."
called her voice as she cleared the
table.

And so we have been - hurrying, getting
ready, until this very day.

Ar glīto izdevumu, ko rotā Dzidras Mičeles zīmējums krāsās, vērts iepazīties, un tas varētu būt laba dāvana.

Š.

ARDIEVAS RĪGAI.

Adolfas ŠILDES atmiņas. Grāmatu Draugs izdevumā, 1988. g. Iesietā, 351 lpp. Ilmāra Rumpēteņa vāka zīmējums.

Autors grāmatu dēvē par "tikai atmiņām" un paskaidrojumam pievienojis īpašu priekšvārdu. Ir vairāk kā piedienīgi, ka šīs atmiņas iznākušas tieši pēc tam, kad Adolfs ŠILDE ir saņēmis PBLA Kultūras Fonda Tautas Balvu 1988. gadā.

Šīs atmiņas dod plašāku ieskatu laureāta dzīves gaitās un netieši viņa dzīves uzveres filozofijā. Atskāršam, ka Silde ir savā domāšanā ļoti neatkarīgs cilvēks, politiski - nacionāls, un pienākumos - reti uzņēmīgs un darbīgs.

33 grāmatas nodaļas veltītas notikumiem Rīgā, 18 - kaņa un pēckāņa gaitām Vācijā un 2 Kurzemes cietoksnim.

Rīgas atmiņu stāstījumos ievērojamāko daļu aizņem autora darbošanās pārkoņkrustiešos. Lai gan ziņas par šo politisko kustību Latvijā ir šur tur atrodamas, labi, ka tās Sildes atmiņās vairāk koncentrētas. Tās dod sava veida pamatojumu Sildes darbībai un piedzīvojumiem, viņa nacionālai domāšanai. Rezultātā lasītāji, kas par Pērkoņkrustu zin maz, vai nekā, šķiet, tiks

pamudināti par to uzzināt ko vairāk.

Sildes atmiņas turklāt apstiprina korporāciju lielo nozīmi Latvijas neatkarības laikā. Tajās attīstītās tradīcijas spēlē savu lomu vēl šodien.

Plaši un vispusīgi dokumentēta Sildes darbība Tautas Palīdzībā, apskatot tās dibināšanos un svarīgo lomu II pasaules kara laikā. Šī organizācija tik daudz palīdzējusi daudziem tautiešiem grūtā brīdī. Ar tautas palīdzības veikumu būtu jāiepazīstas mūsu jaunajiem sabiedriskās dzīves vadītājiem.

A. Sildes veiksmē paveikt neatliekamus darbus īstā laikā un vietā, apstiprina, ka Tautas Balvu viņš nopelnījis arī ar agrākiem darbiem.

Silde apraksta arī savas pretešības ar Kārļa Ulmaņa režīmu. Šīs piezīmes vienam otram lasītājam varētu nepatikt. Tās norāda, ka, t. s., 15. maija tautas diktatūrai bija arī savas negatīvās puses un ka tajā viss nebija zelts, kas spīd.

Sildes valoda raita. Lasās viegli. Grāmatā tipografisko kļūdu mazliet mazāk kā citos šodienas izdevumos. Tie tomēr traucē. Varētu gadīties, ka lasītājam, kas valodu tik labi nepārvalda, būtu problēmas ar viena otra teikuma izpratni.

Šī atmiņu grāmata nav noliekama plauktā kamēr tā izlasīta no viena gala līdz otram, un tā būs interesanta lasāmviela ikvienam, kam rūp latvju tautas liktenis un kas darbojas latviešu sabiedrībā, jo tā dod ieskatu aprisēs, kas daudziem vairs nav citur pieejamas vai vispār ir svešas.

Grāmatā pieminēts daudz redzamu personu, ar kurām Sildem nācies sadarboties vai tikties. Katram, kas par tām kaut ko zin, viņa teiktais dod iespēju vērtēt dziļāk un plašāk.

Tādēļ ar šo grāmatu jāiepazīstas ne tikai vecākajai latviešu paaudzei, bet arī jaunajai. Jaunajiem tā varētu pamudināt darboties latvju tautas likteņgaitu tālākveidošanā.

Š.

• Lūdzam lasītājus iesūtīt savus nesen lasīto grāmatu vērtējumus. Nav mums daudz jaunizdevumu, un to metiens kļuvis samērā zems. Lai grāmatu autoriem būtu lielāks pamudinājums rakstīt, šķiet, vietā ir grāmatu plašāks iztirzājums. Protams, lai tas notiktu grāmatas jāpērk un jālasa. Tam ne vienmēr modernajam cilvēkam atliek laika. Red.

Mūsu periodikā pēdējā laikā populāri ir dažādi pārspiedumi no citiem izdevumiem un ziņas, kas pārņemtas vai tulkotas. Tam ir vairāki iemesli. Pirmais un, šķiet, svarīgākais - informācijas bāzes paplašināšana. Otrkārt, mūsu preses izdevumu redakcijās darba spēks un laiks ir ierobežots. Tā nu šī izlīdzināšanās palīdz. Treškārt, valsts iestādes savas ziņas atsūta publicēšanai sagatavotus. Ceturtkārt, rakstītāji, kas lieto datorus, var savus manuskriptus sagatavot tā, lai arī tos varētu izmantot tieši, ja redaktors atšķāks no labojumiem vai raksta īsināšanas. Visas šīs iespējas šobrīd izmanto arī MLB Zīpotāja redakcija. Šajā sakarībā tad nu nākamajā lappusē šoreiz sniedzam okupētās Latvijas laikraksta "Cīņa" rakstu par ALA ārkārtas kongresu, ko tas publicēja decembra vidū. Red.

No «Amerikas balss» raidījuma

Nekad agrāk mēs neesam piedāvājuši savas sijas «Amerikas balss» raidījumu atreferējumam, taču dzīve let uz priekšu, atklātums, informācijas daudzveidība, domu un viedokļu dažādība arvien pārliecinošāk piesaka sevi mūsu ikdienā.

Tātad — par ko saviem klausītājiem pastāstīja radio «Amerikas balss» pirmdienas vakarā: «Sestdien jau ziņojām par ALA (Amerikas Latviešu apvienība — red.) 1. ārkārtas kongresu, ko sasauca šīgada ārkārtējo notikumu dēļ. Latvijā. Šo notikumu virkne vainagojās ar LTF kongresu Rīgā. Tagad par sestdienas sanākumiem Vašingtonā pie mikrofona I. Kļava un K. Ozols.

Ar lūgšanu «Zēlo, svēti, sargā, atbrīvo Latviju!» mācītājs Kristaps Valters ievadīja ALA 1. ārkārtējo kongresu, kurā pie-

ALA — ietekmīgākā latviešu emigrantu organizācija Amerikas Savienotajās Valstīs. ALA vadība organizē periodiskas kampaņas — vēstis pret saspīlējuma izkliedēšanu, pastāvīgi aicina neatstāt Padomju Latviju. ALA vadītāji uzskata, ka emigrantu braucieni uz Rīgu un kultūras sakari ar Padomju Latviju jāizmanto tikai, lai paustu tradicionālo ASV «Baltijas neatstāšanas» doktrīnu.

PBLA. Pretpadomju darbība tai ir vadošā loma starp latviešu emigrantu organizācijām. PBLA lēlpat piecas reģionālas organizācijas: ASV, Kanādā, Austrālijā, Latīnamērikā un Rietumeiropā. PBLA par savu galveno politisko mērķi uzskata buržuāziskās iekārtas atjaunošanu Latvijā.

dalījās 118 delegāti. Kopā Vašingtonā kongresam 10. XII bija pulcējušies pāri par 150 latviešu, to vidū — PBLA (Pasaules brīvo latviešu apvienība* — red.) priekšsēdis Linards Lukss no Kanādas, agrākā ALA priekšsēdi profesors Pēteris Lejiņš, Uldis Grava, Ilvars Spilners un Oļģerts Pavlovskis, kā arī vairāki viesi no Latvijas, ieskaitot vismaz 3 LTF (Latvijas tautas fronte — red.) darbiniekus. Tie kongresam pienesā jo aktuālu un pirmreizīgu nokrāsu. ALA priekšsēdis Valdis Pavlovskis, atklājot ārkārtas kongresu, uzsvēra, ka tas sanāk viena mērķa dēļ — kā mēs, Amerikas latvieši, varam veicināt darbu par brīvu un neatkarīgu Latviju? Pavlovskis aicināja darba grupās apspriest specifiskas programmas, vienoti strādājot ar tautu Latvijā. Valdis Pavlovskis arī nolāsija kāda agrāka Latvijas viesu vēstuli ALA. Tajā rakstījās cildināja TF kā magnētu, kas satir kopā dažādās grupas, visai tautai tagad runājot vienotā balsī.

Ar klusuma bridī kongress pieminēja nesenu mirušo Latvijas brīvības cīnītāju Gunāru Astru. Un par kongresa vadītāju vienbalsīgi ievēlēja ilggadējo ALA darbinieku Daini Rudziti, kamēr sekretāru vidū bija galvenokārt pavisam jaunas sejas. Par rezolūciju komisijas vadītāju komisijas 6 locekļi izraudzīja Māru Trapāni. Darbakārtas tālākais punkts bija ALA priekšsēža ziņojums

par šīgada notikumiem okupētajā Latvijā, kas jums, cienījamie klausītāji, ir labi zināmi. Un Valdis Pavlovskis norādīja, ka, lai ko mēs te darām, tas nedrīkst vērsties pret ASV stāju, kas neatstāt Latvijas iekļaušanu PSRS. To nedrīkst vājināt, tas ir mūsu darbības pamats! Bet ALA jāsadarbības ar visām nacionālajām grupām, kas cīnās par latviešu tautas pastāvēšanu Latvijā.

PBLA priekšsēdis Linards Lukss, apsveicot Amerikas latviešus, uzsvēra, ka mūsu kopējais darbs ir gan informācijas pilsma uz Latviju un no tās, kā arī palīdzības darbs latviešu tautai. Īpaši svarīgi arī informēt Rietumu valstu valdības par notikumiem un par latviešu tautas prasībām.

Tad ALA priekšsēdis Valdis Pavlovskis, apsveicot Latvijas viesus, atcerējās, ka LTF uz savu kongresu bija ielūgusi ALA, bet tā nedabūja atļauju no Maskavas doles uz Rīgu. Bet tagad mēs te, savā kongresā, varam sveikt LTF sekretāri un Domes locekli Sandru Kalnieti un TF Domes locekli un ārējo sakaru komisijas priekšēdi Edvīnu Inkenu.

Uzrunājot ALA kongresu, kas viņu sveica ar aplausiem, pieceļoties kājās, Sandra Kalniete teica, ka viņa apsveicot sevi, ka pasaule tā mainījies un viņa var būt šai ALA ārkārtējā kongresā. Kalniete tad ziņoja par LTF, kas vieno dažādās pēdējā laikā radušās or-

ganizācijas, kas, visas — strādā vienam kopīgam mērķim — latviešu tautai. Kā īpašu un nozīmīgu viņa uzskatīja 1. jūnija radošo darbinieku plēnumu, kurā sadarbojās dažādu profesiju — mākslinieku, rakstnieku un pat garīdzniecības pārstāvji, izceļot mācītāja Rubena un dzejnieka Petera Pienesu. Panākumu ailē Kalniete uzskatīja atļauju lietot Latvijas simbolus — sarkanbaltsarkanu karogu un himnu. Demokrātizācijas process veicinājis dažādu profesionāļu apvienību izveidošanos. Atbildot uz jautājumu par šējenes atbalsta grupām TF, Sandra Kalniete teica:

— Atbalsta grupas, protams, mums ir vajadzīgas. Tas nebūs traucēklis, bet traucēklis būtu cita apstākļi: ja šīs jaunizveidotās TF atbalsta grupas šķeltu latviešu sabiedrību un uzskatītu sevi par tādām vienīgām, kas pauž īsteno viedokli. Es domāju, ka pats būtiskākais arī trimdā ir saglabāt šo koordināciju un vienotību. Un to, ko mēs varbūt nevarām pieņemt no vienas organizācijas, mēs varam atļauties pieņemt no LTF atbalsta grupas. Kāda veidā LTF atbalsta grupa Kanādā vai ASV, vai Federatīvajā Vācijā, Zviedrijā sadarbojas ar citām trimdas latviešu organizācijām, nu, tā ir šīs grupas leģitīma lieta, jo LTF statūti pieļauj sadarbību ar ikvienu sabiedrisko organizāciju, ja tas nenonāk pret runā ar LTF programmu.

Un Sandra Kalniete uzlūda visus uz XX dziesmu svētkiem 1990. gadā Rīgā, norādot, ka atjaunota dziesmu svētku numerācija un svētkos būs latviska programma. ALA ārkārtas kongresu uzrunāja arī Edvīns Inkens, ziņojot par stāvokli Latvijā un TF darbu. Viņš runāja arī par atbalsta un sadarbības vajadzību ar tautie-

šiem ārzemēs. Atbildot uz jautājumu — vai par tādu interesējas arī Lietuvas un Igaunijas organizācijas, Edvīns Inkens teica:

— Es zinu, ka Igaunijā šādu palīdzību saņem. Un konkrēti — TF. Igaunijas ekonomiskās attīstības koncepcija ekonomiskās pastāvības apstākļos lielā mērā tika izstrādāta vai viņu palīdzēja izstrādāt tie Igaunijā speciālisti, kas atrodas Rietumos. Tas ir viens. Kāpēc ir grūtības? Jūs labi zināt, ka daudzās latviešu emigrācijas organizācijas pie mums gādām lieli tika sauktas par imperiālistisku pakalpojumiem utt., utt., u. tml. Nu, ko? No tā vēl neviena pilnībā nav atbrīvojies šie štampi, dažu cilvēku izpratnē, turpinā pakļikt dzīvi un viņi, neapšaubami, šos štampus izmantos pret mums! Tas, es domāju, ir ne pārāk ietekmīga latviešu auditorijai, bet mēs, republikā, mēs nevarom nerakstīt šīs arī ar pārējo Latvijas teritorijā dzīvojošo cilvēku viedokli. Un tāpēc, protams, mums būtu ļoti kaļīgi, ja mums uzliktu zīmogu par to, ka mēs esam, tā teikt, lūdzāji, ka Amerikas onkulis mūs atbalsta un, ka aiz lielā ASV onkula muguras stāv, protams, vēl kādas citas organizācijas, kas to vien domā kā gāzēt padomju varu utt. Tas ir delikāts jautājums. Un jums tam ir jāpieļiet ar vajadzīgo saprātī, ziniet, ir jau ļoti jauki pateikt, ka mēs esam okupāti un tātad — viss mums pienāks! Bet tas ir ļoti tālu no politiskās realitātes sajūtas! Man bija cilvēki, kuri teica, ka nevarēj cīnīties par latviešu valodu, jo viņa tācu tik un tā ir, dabiski, ka latviešiem latviešu valoda ir, ko tā mēs tur muļķoties un prasām: cik tas ir pazemojoši — pašiem savu valodu prasīt par valsts valodu! Jā, tas nav patkami, es piekritu, bet, ja viņa nebūs apsarģāta ar likumu, tad viņa izudīs!

Tā ALA kongresā runāja LTF ārējo sakaru komitejas priekšsēdis Edvīns Inkens, kas

Rīgas TV darbojas programmā «Labvakars».

Ārkārtas kongresa galvenā gaita risinājās 3 darba grupās. Nacionālpolitiskās darbības un stratēģijas darba grupa, bijušā ALA un PBLA priekšsēža O. Pavlovskā vadībā, skaitliski bija lielākā. Tā pārrunāja ārējās informācijas darbu un sadarbību ar tautu un organizācijām Latvijā, kā arī ar valdības iestādēm te, ASV.

Tirdzniecības iespēju darba grupu vadīja advokāts Pēteris Jurjāns. Īpaši rezolūcijā nosakot vadlīnijas amerikāņu uzņēmumu darbībai Baltijas valstīs, uzsvērot šādas darbības morālos principus.

Grupa nosodīja Hammera lūdzpēmuma tipa darbu, kur vajadzīgs migrantu darbaspēks un kas piesārņo vidi. Pret vides piesārņošanu pieņēma vēl atsevišķas rezolūcijas, lūdzot arī vides lietpratēju Lalmoni Embrektu sadarboties ar VAK Latvijā, ko darītu ar ALA finansālu atbalstu. Viena rezolūcija arī ieteica atombrīvu joslū un protestēja pret kodolmateriālu atkritumu novietošanu Latvijā.

Uldis Kariņš, kas vadīja budžeta un finansu darba grupu, ziņoja par lēmumu papildus savākt 100 000 dolāru iespējamai palīdzībai Latvijā ārkārtas informācijas darbam un apmaiņu programmām.

Visvairāk rezolūciju, protams, pieņēma nacionālpolitiskās darba grupas ierosinājumā! Gan attiecībā uz ASV valdības un preses informāciju, gan apmaiņas programmu dažādiem aspektiem. Bet, noslēdzot šo

apskatu, dosim rezolūciju komitejas izstrādāto gala dokumenta pilnu tekstu.

«ALA 1. ārkārtas kongress 1988. gada 10. decembrī, vērojot notikumus okupētajā Latvijā kopā 1987. gada 14. jūnijā, pieņem šādus atzinumus:

— pirmkārt, kongress augsti vērtē latviešu patriotu Latvijā nostāju, prasot latviešu tautai tiesības politiskās, kulturālās un saimnieciskās jomās ar galu mērķi — Latvijas neatkarības atgūšanu;

— otrkārt, šis leģeres Iestāšanās ALA jāmobilizē. Vīa spēki un līdzekļi un iespējas brīvības centieni atbalstam tēzēm, kā arī jāturpina ASV valdības un kongresa informāšana par latviešu tautas neatkarības centieniem un to izpaušmām;

— treškārt, Latvijas okupācija notika saskaņā ar nacionāl-sociālistiskās Vācijas un PSRS vienošanos, kuru parakstīja 1939. gada 23. augustā. Latviešu tautai jāprasa šī Ribentropa — Molotova pakta anulēšana Berlīnē, Bonnā un Maskavā;

— ceturtkārt, kongress atzīst, ka ir tikai viena latviešu tauta ar kopīgu pagātni, kopīgu kultūru un kopīgu politisku nākotni, atjaunojot tiesisku valsti, pamatojoties uz latviešu tautas vēsturiskām tiesībām un tradīcijām mūsu pašu zemē un Rietumu civilizācijas tautās.* Dievs, svētī Latviju!

P.S. Redakcija atvainojas par latviešu valodas negludumiem — mēs labi saprotam, ka «Amerikas balss» redakcijai ir savas grūtības šai ziņā.

Vai šie notikumi nav LTF mēģinājums apvienoties ar latviešu emigrācijas reakcionāro spārnu? Kāfrs, kas daudz maz interesējas par to, zina, kas ir ALA un PBLA.

Vai LTF delegācija tika oficiāli lūgta piedalīties šai saletā? Vai arī LTF atbildīgā sekretāre un Domes locekle Sandra Kal-

niete, LTF Domes loceklis un ārējo sakaru komisijas priekšsēdētājs komunisti Edvīns Inkens, kā arī trešais, vārdā nenosauktais LTF pārstāvis, — visi kopā gluži nejausi atradās tieši šajā laikā un tieši šajā vietā?

No komentāra ir skaidrs, ka Sandra Kalniete un Edvīns Inkens referēja par Latvijas Padomju Sociālistiskās Republikas iekšpolitisko stāvokli, var noprast arī to, ka saleta dalībnieki, un viņu vidū arī LTF minētie pārstāvji, apsprieda jautājumus par padomju varas pakāpenisku likvidēšanu Padomju Latvijā un tās izstāšanos no PSR Savienības sastāva.

Protams, atgriezušies mājās, Sandra Kalniete, Edvīns Inkens un trešais, vārdā nenosauktais, LTF pārstāvis varēs mums pastāstīt, kā tas šis saletu, varēs klīdēt daudzās neskaidrības.

Pagaidām vēl daži jautājumi, kas rodas, lasot komentāru, — kāda satura un būtības būs tās ārkārtas informācijas un apmaiņas programmas, kurām ALA gatavojas papildus vēlti 100 000 dolāru? Vai pasludinātā «gala mērķa» sasniegšanai? Un vai šādi mērķi atbilst LTF programmā noteiktajiem, vai šādas akcijas LTF vērtē kā polemiku sociālistiskā plurālisma principiālajos jēstvaros?

Un visbeidzot būtu interesanti uzziņāt — kā Latvijas televīzijas un raidījumu komitejas partijas organizācija vērtē sava biedra komunistu Edvīna Inkēna aktivitātes Atlantijas viņa pusē?

Radioklausītāji!

LE MÉMO
COMMUNICATION-QUÉBEC
 Région de l'île-de-Montréal

May a Canadian have dual citizenship?

The answer is yes. Under the Canadian Citizenship Act, you may become a citizen of another country without automatically losing your Canadian citizenship. The Act allows you to have two or more nationalities for an indefinite period. To obtain dual citizenship, you must address your request to the competent authorities of the country concerned.

You are subject to the laws of the country where you are and of which you are a citizen; they take priority over those of Canada and of any other country of which you are a national. You have, then, all the rights and obligations that the status of citizen confers on you in each of these countries.

Dual nationality allows you to settle and stay in a country in which you have citizenship, enjoying the same rights as the ordinary citizen, such as the right to social security, the right to vote and the right to work.

You must abide by the laws of this country. Those who are merely visitors are exempt from such constraints as tax and financial responsibilities, compulsory military service and exit prohibitions.

Finally, it is improbable that Canadian diplomatic or consular representatives in a country of which you are a national would be able to help you if you were in trouble in that country, since you are totally under its jurisdiction.

For further information, communicate with a Canadian government citizenship office.

Source:
 December 1988 issue of JUSTICE.

New immigration provision

An amendment to the Regulation respecting immigration, in force since November 28, 1988, allows a permanent resident 18 years of age or older, who has been in Canada for three years, to sponsor his father and mother, whatever their age, as family members. Before, permanent residents could sponsor their parents only if they were over 60, infirm or widowed.

If you are interested in this new provision, telephone or go to a Canadian Immigration Centre for more details.

Reciprocity agreement

The transport departments of Québec and Ontario have signed their first reciprocity agreement.

Under this agreement, when Ontario and Québec residents infringe certain traffic rules in the neighbouring province, these violations will be entered in their driving record just as if they had been committed on their home ground.

The agreement also provides for suspension of the right to drive in the neighbouring province if the culprits fail to pay their traffic fines.

The agreement will make it easier for a Québecer or an Ontarian to change his driver's licence if he settles in the other province. The provisions of the agreement will come into effect on **April 1, 1989**.

SNOWY OWL
 Aviation Symbol of Québec

On the road, buckle up your children!

In 1987, 32 children under 15 who were passengers in a vehicle died and 197 were seriously injured in traffic accidents in Québec.

If you are in a collision when travelling at 50 km/h and your child is not securely held down, he will be thrown against the side of the car with a force equal to 35 times his weight.

Seat belts and children's car seats are designed to reduce the effects of such collisions to a minimum.

On the road, if a child is not properly buckled up, if he stands up, leans against the door, or if he is sitting on someone's lap, he runs a certain risk.

The Régie de l'assurance automobile advises you to buckle up your children at all times when you are travelling by car. Their lives are at stake.

Infection in day care centres

Most children in day care centres and schools have colds, gastroenteritis, measles, or even unwelcome visitors in their hair at some time or other.

The Office des services de garde à l'enfance, in collaboration with the CLSCs, the DSCs and the Hôpital Saint-Luc, has just published a book entitled **Les infections en garderie**, which answers certain questions and allays some anxieties.

The work is primarily intended as a guide to prevention for health professionals, for they have the greatest responsibility for diagnosing these children's diseases, and for knowing what to do to prevent them, how to care for those who fall victim, when to notify the authorities, how to tell the parents and so on.

However, the work is also a mine of information for the parents and teachers of children in day care centres and elementary schools.

If you would like to have a copy of this work, it is available at bookstores and at Les Publications du Québec. You may order it by dialing 1-800-463-2100 (toll free).

For all government information provincial and federal, dial:

873-2111

APGĀDS MEMENTO

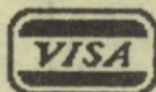
	\$US	\$CDN	EKS.
DIENAS UN NEDIENAS - Franks Gordons	9.00	10.00	—
AUSEKLIS #5	10.00	12.00	—
AUSEKLIS #6	10.00	12.00	—
STABURAGS #1	7.00	8.00	—
STABURAGS #2	7.00	8.00	—
LAIKMETA LIECĪBAS - Ulafs Jāņsons	21.00	25.00	—
LATVIEŠU PADOMJU FOLKLORA	7.00	8.00	—
ZINĀŠANAI - Uldis Ģērmanis	12.00	14.00	—
ZINĀŠANAI (Kabatas formāts)	5.00	6.00	—
RĪGAS PLĀNS (1:23 000)	2.50	3.00	—
RĪGAS PLĀNS (Vecpilsēta)	2.50	3.00	—
BRĪVĪBA (Abonements)	25.00	30.00	—
BALTIC NEWS FOCUS (Abonements)	20.00	25.00	—
ĪKŠKOJOT PA LATVIJU - Alfrēds Stinkuls (LNF)	21.00	25.00	—
ĀRPUS PADOMIJAS KONCENTRACIJAS NĀVES NOMETŅU ŽOGA - Vilis Liniņš (LNF)	18.00	20.00	—
SOVIET MILITARY POWER IN THE BALTIC Andris Trapāns (LNF)	9.00	10.00	—
LATVIJAS REPUBLIKAS SATVERSME (LNF)	9.00	10.00	—
LABĀ DIENA - Ēklands / Ejiene (Bērnu grāmata)	9.00	10.00	—
RŪGTAIS APINIS #58 un #59	5.00	6.00	—
VĒL CĪŅA NAV GALĀ - Brūno Kalniņš	20.00	24.00	—
NEATKARĪBA #1	2.50	3.00	—

Čeki rakstami MEMENTO vārdā.

MEMENTO
629 Mill Park Drive
KITCHENER, Ontario
N2P 1V4 CANADA
T(519) 748-4099
F(519) 748-5904

PIEMAKSA
GRĀMATU SŪTĪŠANAI
10% NO CENĀM

MEMENTO
Box 7241
STOCKHOLM
S-10389 SWEDEN
(F)011468 200 426

Uzvārds, vārds: _____
VISA #: _____ Notek: _____

Iela: _____
Pilsēta: _____
Pasta kods/zeme: _____

25% ATLAIDE
GRĀMATU
GALDIEM

DIEVIDU PUSLODĒ.

Austrālija svin savu 200. kolonizācijas sākuma atceres gadu.

1988. gadā trešā lielākā Austrālijas pilsēta Brisbane uzpēmas rīkot pasaules izstādi kā daļu no Austrālijas 200 gadu svinībām. Rīkotāji gaidīja 7,5 miljoni apmeklētāju, bet gala iznākums pārsteidza ar 13,5 miljoniem. Tas pierādīja, ka apmeklētāju atsaucība un interese bija visās pasaules malās. Plašā 40 dažādu valstu un 20 privāto -

gan Austrālijas, gan ārzemju - uzņēmumu skate bija interesanta un saistīja uzmanību ar savu pamattemu - "Atpūtas nodarbības tehniskajā laikmetā". Izstādes dzirnas griezās un skanēja veselu pusgadu diendienā gaŗas stundas no rīta līdz vēlam vakaram bez apstājas. Neizbēgamas bija gaŗas apmeklētāju rindas pie atsevišķo paviljonu ieejām. Tropisko cepuŗu, saules sargu un vēdekļu parāde aizsardzībā pret karstās dienvidu saules dzinošajiem stariem bija skate par sevi! Izdevība skatīt tālo kontinentu un līdz-

darboties Brisbanes izstādē bija radusies arī nelielai latviešu grupai no dažādām zemēm. Anita Grīnvalde no Vašingtonas, D. C., vadīja Amerikas Savienoto Valstu paviljonu. Latvijas skati Padomju Savienības ietvaros pārstāvēja daiļradis Eglons Lūsis no Rīgas. Kanadas paviljona skaņu un filmas iekārta bija Montrealas "Atlantic Audio-Visual" firmas - Zanes Freivaldes ziņā. Viņa tehnisko vadību bija uzticējusi montrealietim Mārtiņam Ozoliņam, iesaistot līdzdarbībā vietējos brisbaniešus Oskaru Rudzīti un Uldi Lāmu.

Brisbanes latviešu kolonijai šī bija vienreizēja izdevība parādīt savu viesmīlību, atverot publikai savu tikko izremontēto latviešu namu, atsevišķās dzīves vietas, kā arī savas sirdis ikvienam tautietim, kas tur ieradās. Visu to brisbanieši labi prata! Paldies! Tika svinēti saulgriežu svētki, noturēti mūzikālu priekšnesumu sarīkojumi, tautas deju uzvedumi un dažādi referāti.

Izstādes novietojumā rādīja dažādu tautību kultūras sasniegumus gan dziesmās, gan dejās, gan mūzikā. Grupa "Ornaments" no Rīgas un tautas deju grupa "Senatne" no Brisbanes pārstāvēja latviešus.

Tā kā izstāde norisinājās Austrālijas klimata ziņā patīkamajās rudens un ziemas, bet beigu posmā - pavasara sezonās, ziemeļu puslodes iedzīvotājam bija reta izdevība iepazīties ar kontinenta dabas bagātību un dažādību. Visvairāk atmiņā palicis ziedu krāšņums, okeāna ūdeņu zilums, tropiskais zaļums, spožā saule, un arī - iekšzemes tukšnešainais tukšums un pamestība.

Oktobra beigās pasaules izstādi slēdza. Izskanēja pēdējie raķešu sprādzieni, pēdējie atvadu vārdi, varbūt dažā labā sejā iezagās pat sērīgs skats par izbijušo greznību. Nenoliedzams bija gandarījums par labi paveikto darbu.

Brisbanes latvieši gan uz gaŗu atpūtu nevarēja cerēt. Bija jauni pienākumi veicami jaunam pasākumam, proti, cītīgi koŗu un teātru mēģinājumi, gatavojoties latviešu kultūras dienām Austrālijas apmēros gadu mijā, ar jaunu ciemiņu gaidīšanu, uzņemšanu un izvadīšanu.

oOo

Šķīroties no Brisbanes izstādes, mani gaidīja jauni ceļojuma plāni - doties visapkārt Austrālijas kontinentam vecā privātmašīnā, lai būtu ciešā saskarē ar dabu, zemi un tautu. Tas izdevās. Atmiņā slavenie koraļļu veidotie barijēri okeānā, iedzimto apvidi, tropisko džungļu mežonība, smilšu tukšnešu vientulība, piekrastes pilsētas ar vispasaules kultūru dažādību, pilsētiņas un pavisam mazie centri plašajos tukšumos, kā arī skaisti izplānotā Austrālijas galvas pilsēta Kanbera. Katrai vietai savs īpatnējs skaistums un atšķirība. Ne reti radās atkal izdevība tikt ar pazīpām un dzirdēt latviešu valodu. Ceļojums bija jūdzēs gaŗš, bet laika sprīdis samērā īss - tikai kādas piecas nedēļas. Atzinums - jauki, ka vēl ir vietas pasaulē, kur dzidri zilās debesis tiešām ar zemi satiekas.

Uz redzēšanos, Austrālija!

MĀRTIŅŠ OZOLIŅŠ.

CENTRĀLEIROPAS INSTITŪTS.

12. janvārī, lietuviešu draudzes telpās, institūts bija izkārtojis paneldiskusiju par patreizējiem notikumiem un stāvokli Baltijas valstīs. Jācer, ka tā bija atkala un nevis intereses trūkums, kas atturēja plašāku publikas

piedalīšanos (Vai nevarētu arī būt tā, ka ieinteresētām personām par sarīkojumu nekas nebija ziņams? - Red.). Starp knapi 30 apmeklētājiem bija kādi desmit lietuvieši, divi latvieši un viens igauņis - pats runātājs, profesors Mārtiņš Pūvels (Puhvel). Par Lietuvu stāstīja Arunas Staskevičus, par Latviju - Kārlis Freibergs. Panelisti bija labi sagatavojušies, un laikmetīgais temats izraisīja interesantas pārrunas, kuŗas bija jāizbeidz, kad pulkstens jau bija labi pāri vienpadsmitiem. Ievērosim, ka vairums klātesošo bija no citām Centrāleiropas tautām, un tie nebija tik labi informēti par notikumiem Baltijas valstīs. Daži gan parādīja vairāk kā preses zināšanas, kad pienāca jautājumu un pārrunu laiks.

Ievērojamākais trīs pamatrunās bija tas, ka parādījās ļoti tuvā paralēle visās trīs Baltijas valstīs - notikumi izmanto "atklātību", cik tālu vien var, katrā valstī ar dažu dienu atstarpēm. Gandrīz varētu vai domāt, ka viss tas ir orķestrēts. Visām trim tagad atgūtas nacionālās himnas, karogi, simbolika un pašu valoda izlemta par valsts valodu.

Suverenitātes nobalsošana izdevās tikai igauņiem, kad spiediens citiem jau bija par lielu, lai šo jautājumu iztirzātu. Igaunju runātājs prof. Pūvels šo iznākumu nenosodīja kā dunča dūrienu mugurā, bet gan apzīmēja drīzāk par laimes pirkstu, jo "ja visas trīs Baltijas zemes būtu nolēmušas iet kopēju neatkarīgu ceļu, krieviem nekas cits nebūtu atlicis, kā ar spēku atgriezt atpakaļ uz Padomijas ceļa". Bez tam, igauņu parlaments 7. decembrī nav pieņēmis Maskavas noraidījumu, un tā vismazākās republikas eksperiments turpina savu attīstību un varbūt būs precedents nākotnes notikumiem. Katrā ziņā, Baltijas zemēs panāktais nav vairs atpakaļ atgriežams.

Institūta darba attīstībā šie notikumi ir ļoti nozīmīgi, jo tie mūs tuvina tai dienai, kad sapnis par Centrāleiropas tautu federāciju varētu īstenoties, jo, ja jau Baltijas valstis var "finladizēties", būdamas Vissavienības sastāvdaļas, kāpēc tad ne Polija, Ungārija un citas, kas ir tikai satelīti.

Tādēļ būtu ļoti vēlams, ja arī mūsu tautību pārstāvji ņemtu aktīvāku daļību institūta darbā. Mums patreiz ir ļoti laba prese, jo mūsu brāļi dzimtenē ir atmodušies. Vai nevajadzētu mums to darīt arī šeit?

Lūdzam stāties sakaros ar Jāni Tēraudu, ja vēlaties tuvāku informāciju par sagaidāmiem notikumiem Centrāleiropas institūtā. Zvaniet 631-5937.

J. TĒRAUDS.

• MLB Ziņotāja redakcija labprāt ievietos institūta sarīkojumus Sabiedriskās Dzīves Laikrādī, ja vien tie tiks saņemti noteiktā publikācijas kārtībā. Red.

AIZSAULES CEĻOS:

ALĪDA STIRĀJA.

Ziņojot vai rakstot par kādu cilvēku vai notikumu viņa dzīvē, parasti ir vai nu priecīgas, iepriecinošas ziņas, vai arī tās var būt skumjas un sēras.

Šoreiz, dažus vārdus sakot par A I Ī D U S T I R Ā J U, reizē ir priecīgi un skumji. Priecīgi, ka viņa pārkāpa 100 gadu sliekšni, un skumji, ka tikai divi dienas pēc tam viņa

aizgāja mūžībā.

Alīda Stirāja, dzimusi Dunkulis, dzimusi 1888. gada 16. decembrī, Vecgulbenē, Ģimenē vēl brālis Alfrēds un māsa Emma, abi aizgājuši veļos. Ģimenes galva bija miesnieks - desinieks. Jubilāres skola bija draudzes skola Gulbenē.

Alīda par vīru izraugās Voldemāru Stirāju un apprecās 1918. gadā. Piecdesmit gadu laulības jubileju abi svinēja Tērvētē, kuplā draugu pulkā un reti priecīgā, pelnītā atcerē.

Pēc Latvijā pavadītā ražīgā dzīves posma daļas pienāk došanās uz Vāciju un no turienes ceļš ved uz Kanadu.

Abi Stirāji ir vieni no pirmajiem ceļa staigātājiem Tērvētē, un te abiem patīk, bez Tērvetes nemaz nevar dzīvot. Nezinu, kā senāk, bet no Tērvetes laikiem Alīda dabū savu īsto vārdu "Stirājmāte", kā viņu visi pazīst. Voldemārs ir nenogurstošs zvejnieks un zivju žāvētājs. Ar tām mīlojās visi tērvetieši, un vēl kā! Žāvētās, svaigās zivis pašas ieradās, bieži vien vēl tīri siltas un laipnu vārdu pavadītas, vai nu paša zvejnieka, vai Stirājmātes atnestas. Nav tērvetieša, kas tai laikā nebūtu baudījis un priecājies par Voldipa rūpēm. Arī viņu mājās vienmēr ciemiņu bagātība, un lai neviens nedomā prom tikt bez kāda kumosa baudīšanas.

Kad ceļās Bērnū nometnes ēkas, abi Stirāji ik brīdī ir dažādu darbu pienākumos. Nometnes pamatā iecementēti Stirāju ziedotie Latvijas sudraba lati!

Šķiet, ka dzīvei būtu jābūt skaistai un, kā abi Stirāji apgalvoja, nokļūstot Tērvētē agrā pavasarī, aizmirstās visas nelaiņas un nedienas, dzīve atzeļ. Bet tad, kā pērkonis pie skaidrām debesīm, notiek nelaime. Mīlētā Tērvetes upe savos skāvienos 1969. gada jūlijā paņē Voldemāru un patura to par ilgu. Nelaime notiek pie ūdenskrituma, un tikai tukšā laiva it kā vēsta par notikušo.

Visa sabiedrība ir nelaimīga, bet visvairāk cieš Alīda, un, šķiet, ka viņai ir bezgala grūti visu to aptvert. Mātes nelaimi cenšas mierināt meita Rasma un dēls Ojārs, bet tas nav viegls uzdevums. Abi bērni apgūst labu izglītību un nodibina ģimenes. Aug mazbērni.

Stirājmāte bija tāds piemērs, kādu ar uguņi neatrast. Ikvienu satiekot, viņa tam veltīja kādus vārdus. Gaŗām runām viņai parasti nebija laika, jo viņa tecīpus vien izskraidīja Pensionāru kalnu vairākas reizes dienā. Viņai patīka puķes, patīka dārzīņš un tā kopšana. Viņa nezināja, kas ir gaŗlaicība un slinkums.

Tuvojoties 100 gadu sliekšnim, viņa sūdzējās par acu vājumu un dažreiz arī par atmiņu, bet visumā bija reti žirgta un apbrīnojama latviešu māmuļa.

Tikai 2 dienas pēc 100 gadu sasniegšanas, 1988. gada 18. decembrī, Alīda Stirāja aizmīga uz mūžu, aizgāja atpūtā, lai tiktos ar savu dzīves draugu un citiem piederīgiem. Aizgājēju apbedīja Montreālas kapos, blakus Voldemāram.

Lai vieglas smiltis Tev, Stirājmāt, īstai latviešu māmuļai!

AGRUMU PĒTERIS.

ALEKSANDRS ZARIŅŠ.

1988. gada 25. decembrī, pašā Ziemeļvētku rītā, veļu pulkiem pievienojās Montreālas DV nodaļas biedrs un revīzijas komisijas priekšsēdis **A l e k s a n d r s Z A R I Ņ Š**, draugu vidū vienmēr saukts par Sašu. Nelaiķis bija Montreālā labi pazīstams kā sabiedrisks darbinieks un vienmēr atsaucīgs līdzinītājs Dauga-

vas Vanagu dzīvē un mūsu visu sabiedriskā darbā gan ar savu padomu, gan arī materiālā laukā.

Viņš bija dzimis 1922. gada 13. aprīlī, Rīgā, kur apmeklēja 30. Rīgas Saulieša pamatskolu, bet pēc tam nobeidza Rīgas 2. valsts ģimnaziju. Jau agrā jaunībā Saša pievienojas Latvijas skautu kustībai. Ir aktīvs 51. skautu vienības loceklis.

Pārmaiņu laikā, no 1941.-2. gadam bija skolotājs kādā Aizputes apriņķa pamatskolā. Sākoties latviešu jauniešu iesaukšanai leģionā, no tā neizpalika arī Saša. Viņš dienēja plkv. Skaistlauka artilērijas pulkā, sasniedzot kaprāļa dienesta pakāpi.

Otrā pasaules kara laikā Aleksandrs Zariņš pārstaigāja vairākus kaujas laukus, kā, piemēram, Volchovas purvus, Opočku, Latgales, Vidzemes un arī Kurzemes kauju vietas. Tad 1944. gada decembrī viņu nosūta uz kara skolu Čehoslovākijā, no kurienes 1945. gada sākumā viņu sūta atpakaļ uz Kurzemes kauju laukiem, bet tik tālu netiek. Jāpaliek Noibrandenburgas sadales centrā, kur sagaida kara beigas.

Gūsta laiku pavadīja Noigamas gūstekņu nometnē, tad Putlosā un arī Cedelghemā, Beļģijā. Pēc atbrīvošanas dzīvoja Kronachas nometnē, Vācijā, un dienēja Viestura sardžu rotā pie Nirenbergas. Rodoties iespējām izceļot, pārceļas uz ogļu raktuvēm Beļģijā. Vēlāk - 1951. gadā ierodas pie brāļa Nikola-ja ģimenes Montreālā.

Bez jau pieminētiem pienākumiem Saša pildīja arī revīzijas komisijas locekļa pienākumus Latviešu kredītsabiedrībā un bija aktīvs biedrs Pensionāru apvienībā. Kādu laiku darbojās arī Latviešu skolā.

Nelaiķis apbalvots ar DV Kanadas un Centrālās valdes atzinības rakstiem.

Aleksandru Zariņu izvadīja no Colinsa bērnu nama 28. decembrī uz krematoriju, piedaloties lielam draugu un paziņu pulkam. Atvadu dievkalpojums bērnu namā bija 27. decembra vakarā. Tas bija pārpildīts, un tajā dievvārdus teica māc. G. Hūns. No krematorijas bērnieki pulcējās Latviešu Centrā, lai vēl pēdējo reizi būtu kopā ar savu ilggadīgo cīņu biedru.

Par aizgājēju sērē sieva Spīdola, dēls Valters un meita Lidijs ar ģimenēm.

Vieglas smiltis, lielais cīnītāj, svešajā zemē!

SKRASTIŅU INDULIS.

IRMGARDE ROZENBACHA.

1989. gada 17. janvārī, Leikšoras slimnīcā, Montreālā, mira **I r m g a r d e R O Z E N B A C H A**, dzimusi Blūms.

Viņa bija dzimusi 1904. gada 24. maijā, Aizputē, Latvijā, dārznieku ģimenē kā pirmdzimtā meita. Ģimenē vēl brālis Valdis un māsa Zelma.

Otrā pasaules kara gaitas atšķir no viņas vīru Frīdrihu Rozenbachu. Viņa ar vienīgo meitu nonāk Polijā, tad Vāc zemē, kur Nordhauzenas tuvumā piedzīvo vairākus smagus gaisa uzbrukumus. No bolševiku armijas jānūtk trīs reizes. Nonāk Beverīnas bēgļu nometnē, kur strādā virtuvē kā galvenā pavāre.

1950. gadā kopā ar meitu Ilgu izceļo uz Kanadu. Nonāk Vinipegā, kur strādā kā mājkālpotāja un darbojās Vinipegas ev.-lut. Sv. Krusta draudzes Dāmu komitejā.

Aizsaules pulkiem pievienojies

DV Montrealas nodaļas revīzijas komisijas
priekšsēdis

A L E K S A N D R S   Z A R I Ņ Š

Dzimis 1922. gada 13. aprīlī, Rīgā.
Miris 1988. gada 25. decembrī, Brosardā.

Jēl neskumsti, ja nepārnāku,
Tur, kara laukā, paliek daudz!

Vīpu mūžīgā piemiņā paturēs

DV MONTREALAS NODAĻAS
VANAGI un VANADZES.

Mūžīgā mierā aizgājusi

MLB Ziņotāja redakcijas darbiniece

I R M G A R D E   R O Z E N B A C H A

dzim. Blūms.

Dzimusī 1904. gada 24. maijā, Aizputē.
Mirusī 1989. gada 17. janvārī, Montrealā.

Vīpu piemin

MONTREALAS LATVIEŠU BIEDRĪBA
MLB ZIŅOTĀJA REDAKCIJA.

Vīpsaulē devusies

padomes pasākumu čaklā atbalstītāja

I R M G A R D E   R O Z E N B A C H A

dzim. Blūms.

Dzimusī 1904. gada 24. maijā, Aizputē,
Mirusī 1989. gada 17. janvārī, Montrealā.

Vīpu mīlestībā un sirsnībā
piemin

LATVIEŠU JAUNATNES DZIESMU
SVĒTKU PADOME un
MŪZIKAS NOMETNE.

Mūžīgā mierā aizmigusi

mana mīļā māmiņa,
mana sievas māte,
mūsu vecmāmiņa,
vecvecmāmiņa un
radniece

I R M G A R D E   R O Z E N B A C H A

dzim. Blūms.

Dzimusī 1904. gada 24. maijā, Aizputē.
Mirusī 1989. gada 17. janvārī, Montrealā.

Mierā Tavas čaklās rokas,
Klusē Tava mīļā sirds...

Meita Ilga,
znots Mārtiņš,
mazmeitas Dace, Ilze un Māra,
mazzmazbērni un
tuvinicki Kanādā, ASV un
Latvijā.

Kopš 1953. gada dzīvo meitas
ģimenē, sekodama tai, kad znotu
darba vieta pārceļ uz Montrealu.
Daudz palīdz trīs mazmeitu lat-
viskā audzināšanā un uzcītīgi rū-
pējas par savu iemīļoto dārzkopī-
bu. Kā Vinipegā, tā Montrealā ne-
atmaidīgi seko un palīdz meitas
un znota sabiedriskajām gaitām
un pasākumiem pasākumiem.

Pēdējos mūža gados cieš no
dažādām kaitēm, kas viņu pamazām
pieveic. Bet tas nekavē viņu
strādāt MLB Ziņotāja redakcijā
pie mēnešraksta izsūtīšanas. Vi-
ņa pieliek savu roku vēl 1988.
gada MLB Ziņotāja decembra numu-
ra sagatavošanai pastam.

Pēdējā gaitā viņu 21. janvā-
rī izvadīja māc. Gunārs Hūns,
dodams līdz aizgājējai dzimtenes
smiltis. Viņu kremēja. Urnai pa-
redzēta vieta Katskiļu kapos, kur
apglabāta arī viņas māte.

Pēc aizgājējas sēro meita
Ilga, znots Mārtiņš, mazmeitas
Dace, Ilze un Māra, mazbērni,
māsa Zelma Didrichsone, tuvinie-
ki Kanādā, ASV un Latvijā, kā
arī visi tie paziņas un draugi,
kas viņu bija tuvāk iepazīnuši,
iegriežoties meitas mājā.

Daudz viņas pavadītāju un
pieminētāju, tuvumā un tālumā,
bija atvēlējuši artavu Latviešu
Jaunatnes Dziesmu Svētku Padomes
MŪZIKAS nometnei. Kopējā atvēlē-
juma summa pārsniedz \$ 1,200.

Viegla smiltis latviešu mā-
muļai, kurai darbs ģimenei un
citu labā sagādāja gandarījumu
un prieku.

M. ŠTAUVERS.

PATEICĪBA.

Vēlamies pateikties visiem,
kas piedalījās mūsu mīļā vīra,
tēva un vectēva

ALEKSANDRA ZARIŅA

izvadīšanā aizsaulē.

Mīļš paldies mācītājam G. Hū-
nam un ērģelniekam A. Vitolam,
DV Montrealas nodaļas Daugavas
Vanagiem par goda sardzi, DV Mont-
realas nodaļas Daugavas Vanadzēm
par skaistiem kafijas galdiem un
arī paziņām, kas savu roku bija
pielikušas šim darbam. Gribu arī
izteikt atsevišķu paldies ģimenes
draugam par padomiem un palīdzību.
Kā arī itin visiem draugiem un
paziņām par klātbūtni, skaistiem
ziediem un ziedojumiem Latviešu
Brīvības Fondam vai Québec Heart
Foundation, un par visām daudzā-
jām līdzjūtības kartiņām.

SPĪDOLA
ar ģimeni.

PAZIŅOJIET ADRESU MAIŅAS!

PATEICĪBA.

Sirsnīgi pateicamies itin visiem, kas piedalījās mūsu mīļās

IRMGARDES ROZENBACHAS

dz. Blūms

izvadīšanā pēdējā gaitā šā gada 21. janvārī.

Pateicība māc. Gunāram Hūnam par izjustiem vārdiem, tuviniekiem, draugiem un paziņām, tuvumā un tālumā, organizācijām par skaistajiem ziediem, līdzjūtību un atvēlējumiem Latviešu Jaunatnes Dziesmu Svētku Padomes Mūzikas nometnei.

Sirsnībā un mīlestībā,

GIMENE.

ARTAVA

45 Ernas ŽIKURES dzejoļi un

17 Dzidras Mitchelles gleznu

un zīmējumu reprodukcijas,

Nelsona Vigneaulta

mākslas izdevumā

iznākusi šī gada decembrī.

CENA, ieskaitot sūtījuma izdevumus, Kan. \$ 27.

Pasūtīnājumi ar pievienotu čeku uz Ineses Birstiņas vārda adresējami:

3487 Des Erables, Montreal, Qué.,

Canada, H2K 3V6

tel. 514 - 527-2664

IB

Ja ikviens tik zemē sētu

Graudu vienu veselu,

Kas gan izskaitīt tad spētu

Zelta kviešu krājumu?

PATEICĪBA.

DV Montrealas nodaļas valde izsaka sirsnīgu pateicību visiem atsaucīgiem tautiešiem, kas ar savu ziedojumu atbalstījuši mūsu gadskārtējo Ziemsvētku ziedojumu akciju.

Sapamti sekojoši ziedojumi:

\$ 5.- O. Teteris, I. Valdmane un E. Kirstukas.

\$ 10.- Anonīms, V. Ozols, E. Krūmiņa, B. Godiņš, K. Irbītis, V. Ikaunieks, V. Vaivads, E. Nelsons, Kristis Ozols, Z. Kušils, J. Sprudzenieks, Ž. Kavaliers, H. Ulmanis, L. Lapa, E. Vītiņa, L. Rudzāte, H. Bērziņa, Ieva Zdanovskis, Z. Wisniewska, L. Kalniņš, F. un A. Gūtmanis, L. Stadiņa, I. Klaiše, M. Valdmāne-Demandt, G. Smilga, L. Ceriņš, H. Dekmeiers, A. Stigners, O. Kreišmanis, Alma Abrams, A. Obarūns, R. Gabrušs un A. Kipēns.

\$ 15.- Rita Bungay, L. Varoslavāns, E. Balulis, H. Romans, I. Frišmanis, O. Rozentāls un A. Vikmanis.

\$ 20.- P. Gasparovičs, J. Mežinskis, I. Laimīte, V. Jānfelds, H. Ozoliņa, I. Rambachs, A. Skujņiņš, J. Hūns, K. Sestakauskis, I. Reicholde, A. R. Tiltiņa, J. Kalacis, E. Spūrmāne, Arnolds Sproģis, A. Laizāns, L. Grīns, E. Gailis, L. Ulmanis, K. Timmermanis, H. un A. Smits, E. Krūze, J. Mūrnieks, E. Ribakovs, Alb. Krievs, E. Reveliņš, P. Zujevs,

V. Tomsone, Ed. Sugints, A. Melderis, E. Skujņiņš, K. Lapsa, M. Ikvīlds, M. Kalniņa, E. Auders un J. Osis.

\$ 20.38 J. Peičs.

\$ 22.- Valters Zariņš.

\$ 25.- E. Āboliņa, J. Birze, V. Hūns, J. Ierasts, P. Gerge, Arv. Ērglis, P. Kupcis, V. Grunde, J. Janitēna, H. Zvīgulis, J. Greizis, V. Juksts-Horka, J. Odiņš, J. Začs, Z. Bērziņš, J. Gributs, Aina Kabulis, J. Blusanovičs, V. Niedre, S. Dreimanis un Anta Paabo.

\$ 30.- V. Klētnieks, K. Dreijeris, A. un H. Krauklis un R. Leimanis.

\$ 35.- E. Platups, V. Golde, J. Leitens un B. Krūmājs.

\$ 40.- M. Ērglis, V. un K. Paegle un E. Kalnavārns.

\$ 50.- A. Apinis, Arnolds Zariņš, Alma Apse, J. Metums, J. Beldavs, G. Strautiņš, A. Skuja, J. Tērauds, A. Mālderis, J. Skrastiņš, J. un E. Kivītis, P. Zaļums un A. Panga.

\$ 60.- J. Ļavs, K. Kirmusks un K. Deksnis.

\$ 100.- K. Ivanovskis, R. Vītiņš, K. Čaks, B. Innus, un R. Stelps-Kiršteina.

\$ 200.- A. Timbers.

\$ 250.- J. Norvels.

\$ 350.- Aug. Pušpurs.

Pavisam kopā 138 ziedotāji, kas ziedojusi sekojošiem norādītiem mērķiem:

Bez norādījuma	\$ 2.375.38
DV Montrealas nodaļai	\$ 612.00
Aprūpei: invalīdiem, slimiem \$	415.00
No Latvijas izraidītiem	\$ 135.00
Latviešu skolai Montrealā ..	\$ 325.00
Latviešu ģimnazijai Minsterē	\$ 50.00
Patiesības fondam	\$ 25.00
DV "Dzintariem"	\$ 70.00
DV "Bērzainei" Vācijā	\$ 50.00
Informācijas darbam	\$ 65.00
"Ačkupam"	\$ 50.00
MLB Zīpotājam	\$ 50.00
Brīvība 88	\$ 105.00

Pavisam kopā ..... \$ 4.327.38

Eižens Reveliņš DV Montrealas nodaļai ziedojis \$ 180.-, atteikdamies no atlīdzības dienesta braucienu un telefona sarunu izdevumu segšanai, pildot nodaļas priekšnieka palīga amatu.

Sirsnīgs paldies visiem par lielo atsaucību!

JĀNIS LEITENS,

DV Montrealas nodaļas

Aprūpes daļas vadītājs.

● Salīdzinājums ar iepriekšējo gadu: 1987. gada akcijā 129 ziedotāji bija devuši \$ 4.006.-. Ziedotāju skaits pieaudzis par 9, bet saziedotā summa par \$ 321.38. Abi cipari ir jauni rekordi. Par to varam priecāties līdz ar DV Montrealas nodaļu.

Red.

Organizāciju Padomes sēde 1989. g. 10. janvārī.

Padomes sēdē, kas notika Sabiedriskā Centrā, piedalījās 13 dalībnieki, pārstāvot 15 vienības. Sēdi vadīja priekšsēdis A. Spura.

Janvāra mēnesī parasti notiek Padomes vadības maīpa. Labprātīgi neviena organizācija vadību neuzpēmās. Pēc īsām pārrunām dalībnieki vienojās, ka līdzšinējā vadība - Trīsvienības draudze turpinās darbu vēl vienu gadu, ar Andri S P U R U priekšgalā. Par kasieri izraudzīja līdzšinējo - M. Štauveru un par pierakstītāju - Agrumu Pēteri.

Pārrunājot aizvadīto 18. novembra sarīkojumu, vispārējais atzinums bija, ka tas izdevies labi un sevišķu piekrišanu guvusi runas teicēja Dr. Vaira Vīķe-Freiberga par savu vienreizējo devumu. Arī materiālā ziņā ienākumi bijuši kuplāki, bet izdevumi mazāki. Kopā iegemts \$ 1,361.- (no kolektes baznīcā \$ 562.-), izdots \$ 769.42, atlikums \$ 591.58.

Par Padomes kases stāvokli ziņoja kasieris M. Štauers. Kasē, kopā ar iepriekšējo krājumu, 1989. g. 10. janvārī ir \$ 1,553.96.

Pārrunāja šīs dienas notikumus un stāvokli Latvijā, cik tas mums zināms. Iztirzāja arī jautājumu par Rīgas un Montrealas pilsētu kopdarbību draudzības sporta veida nodarbībās, lai viena pilsēta tuvotos otrai. Par visu šo lietu informācija līdz šim vāja.

J. Mateus izteica domu, ka viesu piesaistīšana no Latvijas mūsu bērnu nometnēs, vai nu kā darbiniekus, vai kā nometnotājus (bērnus), uzskatāma par vēlamu, jo tiem visiem laba latviešu valoda, un tie darbīgi. Arī viesiem ieguvums pozitīvs.

Pēc garākām pārrunām par mūsu darbību un rīcību Montrealā, vienojās, ka visumā rīcība ir katras organizācijas ietvaros, bet lietas pārrunājamas un informācija apmaināma kopīgi. Vienojās par J. Tērauda ierosinājumu, ka labāk darīt, kaut vai riskēt un kļūdīties, bet ne stāvēt malā, nogaidīt un nedarīt nekā, tā varbūt zaudējot izdevību kautko paveikt.

Kā jau MLB Zīpotājs informēja, Centrs J. Tērauda ierosmē un saziņā ar Organizāciju Padomes vadību nodevis armēņu vadībai Montrealā \$ 1,000.- ziedojumu no latviešu sabiedrības Montrealā (par to saņemta pateicība). Organizācijas, kas vēlētos šai ziedojumā piedalīties, savu ziedojuma daļu lūgtas nosūtīt Centra kasierim A. Pušpuram. Padome no saviem līdzekļiem vienojās ziedot \$ 100.-.

Stipendiju-izglītības fonda visi līdzekļi izlietoti. Jaunu līdzekļu radīšanai organizācijas un atsevišķi labvēļi aicināti ziedojumus nosūtīt Padomes kasierim līdz šī gada 1. maijam. Tāpat līdz 1. maijam ar rakstu jāpieprasa stipendijas, tās adresējot J. Norvalim.

Vēl izteica vēlēšanos, lai ikviena organizācija savu dalībnieku vidū izveidotu tālruna sazināšanās tīklu (dažām organizācijām tāds jau ir), lai vajadzības gadījumā visus varētu informēt par kādu saietu, notikumu vai sarīkojumu, ko iepriekš nav bijis iespējams izziņot.

Būtu vēlams, ka Padomes sēdēs piedalītos kāds reportieris, neatkarīgi no organizācijas, kas varētu neatkarīgi plašāk ziņot presē par sēžu norisi. Vīpš vai vīpa saņemtu visu atbilstu. Gaidām!

Nākošā Padomes sēde notiks 14. martā, plkst. 19:30, Centrā.

AGRUMU PĒTERIS.

Ziemsvētku ieskaņu Montrealā ievadīja Latviešu skola ar savu vakaru Sabiedriskā Centrā. Svētbrīdi vadīja māc. G. Hūns. Vīpa stāstījums bija parastais, vecais stāsts, jau visiem zināms un dzirdēts ik gadu. Būtu patīcis, ka tik jauniem skolas bērniem Ziemsvētku stāsts būtu bijis vairāk piemērots viņu domām, saprotamāks un vairāk pārdzīvojam.

Priekšnesumu daļa sākās ar Māras Leimanes atskatoto "Klusa nakts". Izcilā priekšnesumā Stafanija (Stephanie) Peika stabulēja "The Harmonious Blacksmith Variations" un guva lielu atsaucību. Skolas grupa "Mēs mācāmies latviski" dziedāja trīs tautas dziesmu melodijas, bet viss skolas koris "Mežus pārklāj sniegs".

Mūzikālo daļu nomainīja uzvedums "Ziemsvētku budēļi" ar audzēkņu un skolotāju piedalīšanos. Klavieres spēlēja Vitolu Andrējs. Dekorācijas bija aprūpējis Paliepu Jānis ar palīgiem. Uzvedums bija labi sagatavots, un skolotāji nebija taupījuši pūles, lai panāktu labus runātājus, tērptus krāšņos tērpos un dedzīgus dejās. I maziem, lieliem uzvedums sagādāja prieku un jautrību.

Protams, skolu neaizmirsā arī Ziemsvētku vecītis (Ģints Hūns) un ieradās ar dāvanu maisu, lai ikvienam no, apmēram, 30 dažāda vecuma svētku dalībniekiem pasniegtu pelnītu sainīti.

Jaunie un vecie pasēdēja pie kopīga azālda galdā, un, kamēr bērni priecājās rotaļās skolotāju vadībā, vecāki un labvēļi pakavējās svētku pārrunās.

AGRUMU PĒTERIS.

PENSIONĀRU ZIEMSVĒTKI.

Vecākās paaudzes montrealieši - pensionāri Ziemsvētku ievadam pulcējās 22. decembra pēcpusdienā, Centrā sanākot ap 80 dalībniekiem. Svētbrīdi vadīja māc. G. Hūns, pats pensionārs. Dziesmas ar mūziku pavadīja Jūlijs Metums.

Apvienības pārstāvji pirms Ziemsvētkiem apciemoja 11 savus biedrus, kas mīt dziedniecības iestādījumos, veco ļaužu mītnēs vai arī dzīvo savās mājās, bet kam nav pieredzīgo. Ikvienam nodeva sveicienus un nelielu sainīti.

Pēc svētbrīža kādi 10 pensionāri stāstīja par Ziemsvētkiem vai deklamēja dzejoļus. Dziedājām svētku dziesmas.

Biedrzine V. Varslavāne pateicās dāmu komitejai, ar Liliju Rudzāti vadības galā, par tās nesavtīgo un lielo darbu, ko dāmas veic, lai sanāksmēs visi justos labi un priecīgi. Ikviens darbiniece saņēma pa krāšņam ziedam. Ziemsvētku vecītis nebija aizmirsis Obarūnu Antonu, jo viņš kārto galdus.

Par tradīciju jau kļuvusi pašapdāvināšanās, un tā arī šoreiz nevarēja paredzēt, ko laimēs un kas būs nopelnīts. Mantu dažādība bija pārsteidzoša.

Tītara cepetis pusdienās garšoja lieliski un piedevu bija bagātīgi. Sekoja kafija, tortes, cepumi, kā jau svētkos un pie turīgiem saimniekiem. Sanāksmi vadīja Viesturs Hūns.

Jauno gadu pensionāru saime uzsāka 5. janvārī. Neraugoties uz auksto laiku, sarīkās

mē piedalījās pāri par 60. Pēc Ozolu Mildas lūgšanas vārdiem tukšojām vīna glāzes jubiliāriem un pēc biedrīnes Veronikas apsveikumiem visus sveicām ar "Daudz baltu dienu!" vēlējumu. 80 gadus pārkāpj Alma Apse, un viņa visus cienāja ar siltām, lieliskām pusdienām, torti un citām piedevām.

Paskandinājām arī kādu melodiju Eižena Reveliņa virsvadībā.

AGRUMU PĒTERIS.

DIEVTURU ZIEMSVĒTKI.

Montrealas dievturi un labvēļi Ziemsvētkus - saulgriežus sagaidīja vilku mēneša (decembra) 21. dienas vakarā Paliepu ģimenes mājās. Pa senai parašai gatavojam pa puzurim, neaizmirsām blūka vilkšanu un tā sadedzināšanu ar visām aizvadītā gada nedienām, lai uzsāktu saules kāpšanu debesu kalnā tīru un skaidru.

Dziesmas vadīja Vitolu Andrejs, bet par galdu ar cūkas galvu un citām senām tradīcijām rūpējās mājas māte.

AGRUMU PĒTERIS.

KATOĻU EGLĪTE.

Katoļu draudzes eglīte notiek gada sākumā - šogad 7. janvārī - un pulcina kuplu apmeklētāju saimi. Parasti tajā līdz šim bijis itin pādaudz bērnu un to priekšnesumi. Soreiz bija pavisam citādi - bērnu tikpat kā nebija (varēja saskaitīt uz vienas rokas pirkstiem, pie kam visus nevajadzēja) un izpalika viņu priekšnesumi. Zēl bija Ziemsvētku vecīša, kam dāvanu saņu saņēmēji bija pašam jāsameklē.

Eglītes norisi vadīja draudzes priekšnieks J. Blusanovičs. Svētrunu un lūgšanu teica prāv. J. Krastiņš, kap.

Draudzes Dāmu komiteja, J. Gasparovičas vadībā, bija sarīkojusi bagātīgu izlozi. Pie pašatnestiem groziņiem eglītes viesi jutās kā lielā ģimenē.

Cerēsīm, ka citu gadu būs atkal bērnu priekšnesumi un Ziemsvētku vecīša sagaidītāji. Bērni taču ir Ziemsvētku eglītes galvenā daļa.

Paldies katoļu draudzei par lielo viesmīlību!

Š.

MONTREALAS LATVIEŠU ORGANIZĀCIJU PADOMES

PAZIŅOJUMI.

JAUNIEŠIEM, kas vēlētos saņemt STIPENDIJAS latviskās izglītības turpināšanai 1989. gadā, jāiesniedz padomei rakstisks LŪGUMS līdz šī gada 1. maijam.

Lūgumraksts adresējams padomes loceklim J. NORVELAM, 9860 Gouin Blvd., Apt. 202, Pierrefonds, Qué., H8X 3H2, telefons 683-3342.

Padomes dalībnieces - draudzes un organizācijas - kā arī STIPENDIJU FONDA labvēļi laipni lūgti atvēlēt līdzekļus un iemaksāt tos padomes kasē - arī līdz 1. maijam - lai padome varētu izšķirties par pieejamo stipendiju lielumu. Atvēlējumu čeki rakstāmi uz COUNCIL OF MONTREAL LATVIAN ORGANIZATIONS vārda un nosūtāmi padomes kasierim - M. Štauveram, 291 Lorraine Dr., Baie d'Urfé, Qué., H9X 2R2.

PADOME.

KĀ CENTRS PULSĒ?

18. janvāra Centra valdes sēdē J. Tērauds ziņoja, ka Montrealas latviešu organizāciju padome Centra ierosinājumam ziedot Armēnijas zemestrīcē cietušajiem bijusi atsaucīga. Visu montrealiešu vārdā armēņu organizācijai nodots ziedojums (\$ 1.000.-), par ko saņemts pateicības raksts.

Valde nolēma ziedot \$ 100.- Montrealas latviešu organizāciju padomes latviskās izglītības stipendiju fondam.

Pārrunāja Centra statūtu grozījumus. A. Caune un Ž. Waldheims līdz nākamai sēdei būs sagatavojuši pilnīgus statūtu labojumus.

Centra pilnsapulce notiks 12. martā, plkst. 15:30, Centrā. Tajā paredzēta statūtu grozījumu pieņemšana.

Centra atbalstītāju saiets šogad nenotiks.

Centra rīkotais Jaungada sarīkojums izdevies labi. Sagaidāms mazs atlikums, ko izmantos Centra vajadzībām. Labā izdošanās pateicoties Centra dāmu lielai atsaucībai. Valdes paldies organizētājam Rutai Gabrušai un vadītājam Tatjānai Gailei. Sevišķa pateicība par ziedoto darbu un cepumiem Verai Auderei, Martai Ērglei, Birutai Kalacei, Mirdzai Kalacei, Annai Kreipānei, Valerijai Leikucei, Gitai Lukstiņai, Olgai Stankēvicai, Māriņai Steprānei, Ērikai Vītiņai un Bernadetei Waldheimai.

Maza problēma radusies veco laikrakstu pārdošanā (1988. gada Centra ienākumos tie deva \$ 804), kas turpināsies. Tagad visi laikraksti ir jāatver un jāsarullē, apmēram, 5 cm biezumā.

24. februārī, plkst. 19:30, inž. H. Vilks no Hamiltonas Centrā rādīs Latvijā ieskaņoto video lenti "Lāčplēsis".

Valde pateicās Albertam Caunem par dāvēto braucamo krēslu, ko varēs lietot tie, kam grūtības pait. Ž. Waldheims ziedo Centram 7 savus plastikā veidotos darbus. Arī viņam paldies!

Nākošā valdes sēde 15. februārī, plkst. 19:30, Centrā.

L. KALNIŅŠ.

Piektdien, 24. februārī, plkst. 19:30,

Latviešu Centrā, 3955 Provosta ielā,

Lašīnā, inž. H. Vilks no Hamiltonas

izrādīs

Latvijā uzņemtu

video lentu

"LĀČPLĒSIS".

IEEJA: pret labprātīgiem ziedojumiem.

Apmeklēt aicina

CENTRS.

PENZANCES PIRĀTI

ATGRIEŽAS.

Leikšoras Operešu Sabiedrība (Lakeshore Light Opera) šai sezonā atkal uzvedīs Gilberta un Sulivāna opereti "THE PIRATES OF PENZANCE". Daudz Montrealas latviešu šo opereti atcerēsies no 1982. gada, kad pirātu leitnanta lomā uzstājās Gunārs ALEKSIS.

Šī gada iestudējums atšķirsies no iepriek-

šējā ar to, ka būs jauni solisti, kuŗi pēdējos gados ir kļuvuši populāri. Vienīgi G. Aleksis atgriezīsies savā iepriekšējā lomā. Arī dekorācijas būs jaunas, un tās gatavos šeit labi pazīstamais J. C. Olivier's.

Sai sezonā būs 6 izrādes: 23., 24., 25. februārī un 2., 3., 4. martā, plkst. 20:00, Jāņa XXIII (Jean XXIII) vidusskolas auditorijā, 1301 Dawson avēnijā, Dorvalā.

Ieejas maksa 12 dolāri, izņemot ceturtdienās (23. februārī un 2. martā), pensionāriem un studentiem 6 dolāri.

Visas vietas ir numurētas un biļetes vēlams iegādāties iepriekšpārdošanā.

Tuvāka informācija un biļetes dabūjamas no Gunāra Alekša, tel. 636-1995.

G. ALEKSIS.

VĒL VAR PIETEIKTIES.

Vēl var PIETEIKTIES dalībnieki jaunatnes orķestrim, kuŗa KONCERTŪS kopā ar VIESIEM - pianistu Artūru O Z O L I Ņ U un diriģentu Edgaru K A R I K U (Austrālija) šī gada augusta vidū izkārtojusi Latviešu Jaunatnes Dziesmu Svētku Padomes MŪZIKAS NOMETNE.

17. augustā koncerts notiks Toronto Universitātes Mekmilana (MacMillan) koncertzālē;

18. augustā Bostonā (koncertzāle vēl nav zināma);

19. augustā Ņujorkā (koncertzāle vēl nav zināma).

Orķestrantiem uz mēģinājumiem būs jāierodas 10. augustā Toronto.

Atskaņos T. Ņeniņa, Jāņa Kalniņa, Lolitas Ritmanes un Daces Štauveres - Aperānes darbus.

Pieteikšanās un informācija: D. Aperāne, RFD 2, 11 Cat Rocks Dr., Bedford, NY 10506, U. S. A., tel. 914-234-3339.

Interesenti arvien vēl var iestāties MŪZIKAS NOMETNES L A B V Ē Ļ U F O N D Ā ar ziedojumu, kļūstot ATBALSTĪTĀJI (\$ 50), VEICINĀTĀJI (\$ 100) vai GODA LABVĒĻI (\$ 250).

Mūzikas nometnes programmas īstenošanai līdzekļi ļoti nepieciešami. Līdz šim fondā ienākuši \$ 3.500.

III L. J. Dz. Sv. Padomes rīkotā MŪZIKAS NOMETNE n o t i k s 1990. gadā, no 17. - 23. jūnijam, Orfordas mūzikas centrā, Mt. Orfordā, Kvebekā, Kanadā.

Lūdzam interesentus gatavoties un pakārtot laiku, lai varat piedalīties. Stāstiet par šo iespēju citiem!

Plašāka informācija pie D. Aperānes (adrese augstāk!) un L. J. Dz. Sv. Padomē - 291 Lorraine Dr., Baie d'Urfé, Qué., Canada H9X2R2

L. J. Dz. Sv. PADOME.

M E K L Ē ...

P I P A R S, Antonu, Antona dēlu, dzimušu ap 1923./4. gadu, Naujenes pagastā.

P I P A R S, Staņislavu, Antona dēlu, dzimušu ap 1938. gadā. Pēdējās ziņas par viņu ir no Mičiganas, ASV.

Ja kādam būtu ziņas par šīm personām, lūdzam sazināties ar Pēteri Kreipānu, telefons 514-684-0570.

PK.

MONTREALAS LATVIEŠU BIEDRĪBA

r ī k o

sestdien, 4. m a r t ā, plkst. 16:00,
Latviešu Centrā, 3955 Provosta ielā,
Lašīnā,

REFERĀTA VAKARU.

Par tematu - LATVIJAS CENTRĀLĀ PADOME
UN VIŅAS PRETESTĪBAS KUS-
TĪBA II PASAULES KAĶĀ

referēs Ž. E p n e r s no Toronto.

IEEJA: pret labprātīgiem ziedojumiem.

Pirms referāta - SILTAS VAKARIŅAS,
kas maksās \$ 7.

Apmeklēt aicina

VALDE.

TURPMĀKIE SARĪKOJUMI.

MLB ZIŅAS:

Kā lasiet šīs slejas augšgalā, 4. martā paredzētā Toronto latviešu tautas augstskolas ģimnazijas drāmas kopas viesizrāde bijis jāatvieta ar REFERĀTA VAKARU. Dažādu tehnisku apstākļu dēļ torontieši uz Montrealu martā netiek. Jācer, ka viesizrādi izdosies izkārtot rudens pusē.

1. aprīlī, plkst. 18:00, Latviešu Centrā, notiks Montrealas Latviešu Biedrības gadskārtējais APRIĻA JOKS sarīkojums par labu MLB Ziņotājam, kam tieši tad būs apritējuši apaļi 40 pastāvēšanas gadi.

Plašākas ziņas par programmu nākamajā MLB Ziņotāja numurā.

Sarīkojumā būs pieejams MLB Ziņotāja jubilejas numurs (aprīļa), kam speciālraksti un laba vēlējumi redakcijai jāiesūta līdz 1. martam.

Sīrsnīgs paldies visiem montrealiešiem, kas 28. janvārī MLB 41 gadu pastāvēšanas sarīkojumam aizdeva savas Augusta Annusa gleznas, kuŗas īpašā skatē iekārtoja māksl. Ludvigs Kalniņš un slīdītēs nofotogrāfēja Mārtiņš Ozoliņš. Paldies skates iekārtotājam un fotogrāfam!

Katrs sarīkojums prasa darbu un darbiniekus. Šoreiz paldies jāsaka Verai Auderei, Valdai un Arvīdam Bērzoņiem, Gitai Lukstīpai, Margai Lūsei, Birutai Kalacei, Annai un Pēterim Kreipāniem, Kristīnei Ortmanei-Thompson un Dagmārai Ziediņai, kā arī ikvienam sarīkojuma apmeklētājam.

Valde.

ZIEDOJUMI.

MLB Ziņotāja tehnisko izdevumu segšanai j a n v ā r ā mēnesī esam saņēmuši sekojošus ziedojumus:

Aivars Ruņģis, Kalamazū, Mičiganā, ASV, \$ 23.60, Māris Ozols, Abingtonā, Pensilvānijā, ASV, \$ 1.10, Jānis Graudiņš \$ 12.50, Anonīms \$ 10.00, Anonīms \$ 0.50, Jānis Norvels \$ 2.50, Irīna Kaca, Mauntkisko, Ņujorkā, ASV, \$ 9.22, Apolonija Jurāne, Toronto, Ontario, \$ 7.50, Valentīne Niedre \$ 12.50, Edvīns Skapsts \$ 10.00, Kārlis Dreijers \$ 5.50, Alma Apse \$ 15.00, Nikolajs Dulpiņš \$ 12.50, Bronislavs Krūmājs \$ 5.00, Anta Paabo \$ 2.50, Elmārs

Zirnis, Blūmingtonā, Minnesotā, ASV, \$ 4.05, Vilis Auns \$ 7.50, Alfrēds Vikmanis \$ 10.00, Z. Kavalieris \$ 2.50, Arvīds Krauklis \$ 7.50, Emīlija Morris \$ 2.50, DV Montrealas nodaļa \$ 50.00, Valdis Treimanis, Čikāgā, Ilinojā, ASV, \$ 4.05, Egons Rupners, Otavā, Ontario, \$ 12.50, Marija Golubeva \$ 17.50, T. Gerve, Nubransvikā, Nudžersijā, ASV, \$ 5.90, Roberts Ozoliņš, Tomeriverā, Nudžersijā, ASV, \$ 21.00, Anna Strauß, St. Paulā, Minnesotā, ASV, \$ 4.15, Kārlis Kirmušs \$ 70.00, Rasma Leimane \$ 12.50, Maiga Pētersone, Ričmondhilā, Ontario, \$ 7.50, ev.-lut. Trīsvienības draudze \$ 50.00, Pēteris Miķelsons, Otavā, Ontario, \$ 22.50, Alīse un Zigurds Bērziņi \$ 7.50, Milda Ozoliņa \$ 10.00, Elizabete Liberte, Lethbridge, Albertā, \$ 50.00, Anna Suško \$ 10.00, Elmārs Kalnavārnis \$ 10.00, Artūrs Mālderis \$ 21.25, Vēra Ikaunieks, Gonokvē, Ontario, \$ 12.50, V. Bērziņš \$ 7.50, Alberts Krievs \$ 10.00, Irma Klinklāvs, Čikāgā, Ilinojā, ASV, \$ 17.50, Ieva Bolšteina, Geitersburgā, MD, ASV, \$ 3.50, R. Uibo, Livingstonā, Nudžersijā, ASV, \$ 11.61.

1988./9. darbības gada devītajā mēnesī no 46 lasītājiem \$ 606.21.

Darbības gadā no 200 lasītājiem pavisam kopā \$ 2.660.29.

Spiestuves mašīnu iegādei ziedojuši:

Anonīms \$ 17.50, Kārlis Dreijers \$ 2.00, Alma Apse \$ 15.00, Bronislavs Krūmājs \$ 5.00, Kārlis Kirmušs \$ 72.50, Z. Klētnieks \$ 12.50, I. Klētnieks \$ 12.50, Artūrs Mālderis \$ 21.25, Alberts Krievs \$ 10.00.

Šajā mēnesī no 9 lasītājiem \$ 168.25.

Darbības gadā no 29 lasītājiem kopā \$ 503.25.

Abās kategorijās no 229 lasītājiem pavisam kopā \$ 3.104.54.

MLB mērķu sekmēšanai ziedojuši:

Alma Apse \$ 50.00, Sigurds Miķelsons \$ 12.50, Z. Klētnieks \$ 10.00, A. Tiltiņa \$ 2.50, E. Velde, Toronto, Ontario, \$ 2.50, Alberts Krievs \$ 20.00.

No 6 atbalstītājiem kopā \$ 97.50.

Darbības gadā no 16 atbalstītājiem kopā \$ 232.50.

Visiem mūsu darba atbalstītājiem vissirsnīgākais paldies! Jūsu kopējais devums šā gada janvārī izrādījies lielāks kā jeb kad agrāk - \$ 871.96!

Laikā no 28. janvāra līdz 5. februārim Montrealā un Rīgā notika īpaši "Sniega svētki" (festivali). Kanada un Padomju Savienība bija vienojušās, ka šādi svētki notiks 5 pilsētās katrā valstī. Montrealai bija laimējies par savu "māsu" iegūt Latvijas galvas pilsētu Rīgu. Rezultātā notika dažādas izdarības, kas visas centās izcelt šādas sadarbības nozīmi un vēlamību.

No Rīgas uz Montrealu bija devusies 8 cilvēku delegācija, ko vadīja Imants Daudišs. Montrealas svētku atklāšanas preses konferencē viņš latviski teica pagražāku uzrunu, ko franciski tulkoja montrealietis Andrējs Vītols. Daudišs šveicināja montrealiešus, to vidū arī šejienes latviešus, Rīgas pilsētas galvas Alfrēda Rubika un savā vārdā. Viņaprāt, ziemas sporta paveidi labi kalpoja sadarbībai, veselības kopšanai un mieram pāri okeānam, pār kuģu latvieši vēloties celt veselības un draudzības tiltu. Viņš iekļuva šejienes presē ar foto uzņēmumus, kuģā Montrealas pilsētas galva Dorē viņam pielaiķo Bella telefona firmas dāvāto ziemas jaku.

Telefona firma bija izkārtojusi tālsarunu abu pilsētas galvu starpā, kas ilga kādu stundas ceturksni. Sarunā atklājās, ka Rīgā patlaban ļoti silts un sniega nav. Ziemas sportu vietā drīzāk varot piekopt tīri vasarīgus, kā tenisu un citus.

Montrealas pilsētas galva Dorē sevišķi priecājās par to, ka Daudišs kvebekiešus bija uzrunājis latviski. Žurnalistam viņš izteicās: "Jums ir līdzīga problēma: mēs, franči, Kanadā esam ap 25% un jūs, latvieši, Rīgā esat ap 30%. Mūsu situācijas ir ļoti līdzīgas!"

Rīgas delegācijas sastāvā vēl bija Rīgas sporta dzīves vadītājs Pēteris Sloka, televīzijas sporta žurnālists Aloīzs Zeps, skulptori Ojārs Feldbergs, Jānis Karlovs un Igors Dobičins, kā arī jaunieši - latvietis Dzintars Lamsters un ukrainiete Alla Kostočka. Skulptoriem bija paredzēts, ka tie svētku vietā, Sv. Helēnas salā, veidos sniega skulptūras. Arī Montrealā iegriezās ļoti silts laiks un lietus gāzes, kas izveicināja visas kvebekiešu radītās skulptūras. Vai latviešiem svētku pēdējās dienās, kad atkal atgriezās auksts un ziemai piedienīgs

laiks, izdevās radīt savus darbus, šobrīd nav vēl zināms. M. ŠTAUVERS.

HELSINKI METHOD FOR HAIR LOSS

DISTRIBUTOR WANTED

6 MONTHS TREATMENT

SCALP CONDITIONER & SHAMPOO (2x350 ml) / set

ORDER TODAY @ \$79.99 + \$4.99 Shipping

Please send me # sets _____ @\$ _____

NAME: _____

ADDRESS: _____

CREDIT CARD VISA MC AE EXP. DATE _____

CARD# _____

or send Cheque or Money Order to:

SLIMTRONIC + TENS MEDICAL CORP.

90 MORGAN ROAD, SUITE #203

BAIE D'URFE QUEBEC. H9X 3A8

PHONE: (514) 457-9150

FAX: (514) 457-3994

ZIEMAS SVĒTKU SIMBOLS.

SABIEDRISKĀS DZĪVES LAIKRĀDIS :

Bieži lietoto talpu adreses:

Sv. Jāņa igauņu baznīca, kur notiek ev. - lut. dievkalpojumi, - 4345 Marcell

Ev. - lut. Trīsvienības draudzes nams - 3438 Rosedale Ave., tel. 489-3224.

Latviešu Sabiedriskais Centrs, 3955 Provost ielā, Latīnā, tel. 634-4082.

5. februārī, plkst. 13:30, Sv. Jāņa igauņu baznīcā, latviešu ev.-lut. draudžu kārtējais dievkalpojums.
9. februārī, plkst. 13:00, Latviešu Centrā, Montrealas latviešu pensionāru apvienības kārtējā sanāksme.
15. februārī, plkst. 19:30, Latviešu Centrā, Montrealas Latviešu Sabiedriskā Centra valdes sēde.
18. februārī, plkst. 13:30, Latviešu Centrā, DV Montrealas nodaļas gada sapulce.
19. februārī, plkst. 10:30, Notre Dame bazilikas Sv. Sirds kapelē, Montrealas latviešu katoļu draudzes kārtējais dievkalpojums.
19. februārī, plkst. 13:30, Sv. Jāņa igauņu baznīcā, latviešu ev.-lut. Trīsvienības draudzes kārtējais dievkalpojums.
plkst. 14:30, apmēram, pēc dievkalpojuma, ev.-lut. Trīsvienības draudzes gada sapulce.
23. februārī, plkst. 13:00, Latviešu Centrā, Montrealas latviešu pensionāru apvienības kārtējā sanāksme.
24. februārī, plkst. 19:30, Latviešu Centrā, inž. H. Vilks no Hamiltonas izrādīs Latvijā uzņemto video lentī "Lāčplēsis". Skatiet paziņojumu 26. lappusē! Rīko Latviešu Centrs.
4. martā, plkst. 16:00, Latviešu Centrā, par tematu LATVIJAS CENTRĀLĀ PADOME UN VIŅAS PRETESTĪBAS KUSTĪBA II PASAULES KARĀ referēs Ž. E p n e r s no Toronto. Rīko Montrealas Latviešu Biedrība. Skatiet paziņojumu 27. lappusē!
5. martā, plkst. 13:30, Sv. Jāņa igauņu baznīcā, latviešu ev.-lut. draudžu kārtējais dievkalpojums.
9. martā, plkst. 13:00, Latviešu Centrā, Montrealas latviešu pensionāru apvienības kārtējā sanāksme.
12. martā, plkst. 13:30, Sv. Jāņa igauņu baznīcā, latviešu ev.-lut. draudžu kārtējais dievkalpojums.
14. martā, plkst. 19:30, Latviešu Centrā, Montrealas Latviešu Organizāciju Padomes kārtējā darba sēde. Padomes locekles lūgtas uz to sūtīt savus pārstāvjus.
18. martā, plkst. 18:00, DV Montrealas nodaļas plkv. O. Kalpakam, kalpakiešiem un Latviešu leģionam veltītais atceres sarīkojums. Plašāka informācija nākamreiz.
19. martā, plkst. 10:30, Notre Dame bazilikas Sv. Sirds kapelē, Montrealas latviešu katoļu draudzes kārtējais dievkalpojums.
19. martā, plkst. 13:30, Sv. Jāņa igauņu baznīcā, latviešu ev.-lut. draudžu kārtējais dievkalpojums.
23. martā, plkst. 13:00, Latviešu Centrā, Montrealas latviešu pensionāru apvienības kārtējā sanāksme.
1. aprīlī, plkst. 18:00, Latviešu Centrā, Montrealas Latviešu Biedrības APRĪLA JOKS sarīkojums par labu MLB Zīpotājam. Plašāka informācija nākamajā MLB Zīpotāja numurā. Gatavojaties šim gadskārtējam sarīkojumam!
15. aprīlī, plkst. 11:00, Latviešu Centrā, DV Montrealas nodaļas vanadžu rīkotā KAFEJNĪCA. Plašāka informācija turpmākajos MLB Zīpotāja numuros.

Laipni lūdzam ziņas SABIEDRISKAJAM LAIKRĀDIM iesniegt rakstiski, tiklīdz Jums tās ir zinamas; tāpat arī pārmaiņas, lai lasītāji varētu ar tām laicīgi iepazīties un pakārtot savu laiku mūsu sabiedrisko notikumu apmeklēšanai.

Lūdzam sarīkojumu rīkotājus sazināties ar MLB Zīpotāja redakciju par eventueliem Jūsu sarīkojumu datumiem. Tas varētu novērst vienu otru konfliktu, jo parasti sagatavojam Sabiedriskās dzīves laikrādi nākošajiem divi mēnešiem.

Neskaidrību gadījumos lūdzam sazināties ar atsevišķo sarīkojumu rīkotājiem, jo par iespieduma kļūdām, nepareizībām un pārmaiņām nevaram atbildēt. REDAKCIJA.

Tikko sapemta ziņa, ka Montreals Rosemount vidusskola 6. februārī klūs "māsa" kādai Rīgas vidusskolai. Par to varēsīm plašāk ziņot nākamajā MLB Zīpotāja numurā. Red.

LNAK PADOMEI KANDIDĒ ČETRI.

Šī gada LNAK padomes vēlēšanās kandidē četri montrealieši: Pārkanadas sarakstā - Jānis Tērauds un Mārtiņš Štaubers, Daugavas Vanagu sarakstā - Māra Valdmāne - Demandt, bet LNJAK sarakstā - Kārlis Roberts Freibergs.

Vēlēsim viņiem visiem sekmes. Ilgu laiku esam cīnījušies, lai Montreala mūsu centrālajā pārstāvniecībā būtu plašāk pārstāvēta. Izdevība nu ir radusies.

Balsotājiem derētu ievērot, ka, lai vēlēšanās varētu piedalīties, ir jānokārto dalības maksas jeb jābūt no tām atbrīvotiem. It sevišķi tiem, kas kārtos savus maksājumus caur organizācijām, tas būtu jāizdara nekavējoties, lai to kasieri varētu iemaksas laicīgi nosūtīt LNAK birojam un lai katrs balsotājs būtu reģistrēts tiesīgo balsotāju sarakstā. Nenokavējiet to izdarīt, jo kandidātiem svarīga ir katra balss. I.

Šo MLB Zīpotāja numuru Kanadas pastā nododam 4. februārī.

TORTES godiem, viesībām un pašu priekam.

Pasūtīnājumi: telefonēt 457-9832.

1989. II 1.350e

TANGO LUGANO VIDEO
LENTAS \$75

Pasūtīnājumi: Latviešu Jaunatnes Dziesmu Svētku padomē - 291 Lorraine Dr., Baie d'Urfé, Qué., Canada H9X 2R2

DOMU TALKA

ALTERNATIVES

(Think Tank)

Talciniekus lūdzam rakstīt -

T. T. ALTERNATIVES,

P. O. Box 998
Hamilton, Ont.
L8N 3R1

TTA

LATVIEŠI! -

6. EIROPAS LATVIEŠU DZIESMU SVĒTKI

Helsingborgā, Zviedrijā. 30.7. - 2.8.1989

RĪKOJAM SEKOJOŠĀS TŪRES:

A - 1989. gadā no 27. jūlija līdz 5. augustam
USA/Canada - COPENHAGEN - HALSINGBORG - COPENHAGEN - USA/Canada

No HALSINGBORGĀ tūre:

B - 1989. gadā no 3. augustā līdz 13. augustam
HALSINGBORG - STOCKHOLM - KARLSTAD - LILLEHAMMER - NYSTUEN - BERGEN - KINSAVIK - OSLO - USA/Canada

Tuvāka informācija - lidojumā brošūras - un pieteikšanās:

BALTIC TRAVEL & TOURS, Inc.

P.O. Box 98794, Seattle, WA 98198-1728; tel.: 206-824-6612

"LATVIEŠU UZNĒMUMS - RUNĀJAM LATVISKI"

COLLINS CLARKE MACGILLIVRAY WHITE

FLOWERS
by

Flowers

Funeral Directors

• 5610 Sherbrooke St. W.,
Montreal - Business Office

514 - 483-1870

MLB ZĪNOTĀJA administrātorai A. Porietei - Bedard, 113 Highgate Avenue, Pointe Claire, Québec, Canada, H9R 2X5, telefons 514-697-6624.

Ar šo nosūtu abonementa samaksu (\$22.50 vai 17.50 sk. likmes!) par _____ gadu/iem	\$ _____
Gaisa pasta piemaksu ASV - \$ 5.-, citos kontinentos - \$ 12.-	\$ _____
Ziedoju izdevumu tehnisko izdevumu segšanai	\$ _____
Ziedoju spiestuves mašīnu iegādei	\$ _____
Vēlos saņemt sekojošus agrākos MLB Zīpotāja numurus: _____	à \$ 2.- ..... \$ _____
Dāvinu MLB Zīpotāju	\$ _____
Iesakū nosūtīt paraugburtnīcas	\$ _____
Ar šo nosūtu iestāšanās maksu Montreals Latviešu Biedrībā - \$ 5.-	\$ _____
Ar šo nosūtu MLB biedru maksu par _____ darbības gadu (à \$ 10.-)	\$ _____
Ar šo nosūtu LNAK dalības maksu par _____ gadiem (à \$ 5.-)	\$ _____
Ziedoju MLB darba un pasākumu veicināšanai	\$ _____

Čeki rakstāmi uz MONTREAL LATVIAN SOCIETY vārda.

Pavisam kopā ..... \$ _____

(Maksātāja vārds, uzvārds, pasta kods, telefona numurs)

(paraksts)

MLB ZĪNOTĀJS.

ISSN 0227 - 2433

IZDEVĒJA: Montreals Latviešu Biedrība, 291 Lorraine Drive, Baie d'Urfé, Qué., Canada H9X 2R2, tālrunis 514-457-9832.

REDAKTORS: Mārtiņš Štaubers. **ADMINISTRĀTORE:** Anita Poriet-Bedard, 113 Highgate Ave., Pointe Claire, Qué., Canada, H9R 2X5, tālrunis 514-697-6624. **EKSPEDICIJA:** Velta Ozols. **DARBINIEKI:** Jānis Birze, Elga Cops, Edgars Kajaks, Ķīna Kajaks, Austra Konovalova, Lina Kreipāne, Pēteris Kreipāne, Voldemārs Ozols, Ilga Štaubere un vēl daudzi citi.

MLB ZĪNOTĀJA ABONEMENTA MAKSA: \$ 22.50 gadā; MLB biedriem, pensionāriem un kaņģinātājiem - \$ 17.50 gadā; gaisa pasta piemaksu uz ASV - \$ 5.-, uz citiem kontinentiem \$ 12.-. Atsevišķas agrākas burtnīcas pret \$ 2.- ziedojumu. **Lappušu maksa:** 1/4 lpp. - \$ 20.-, 1/3 lpp. - \$ 25.-; 1/2 lpp. - \$ 30.-; 3/4 lpp. - \$ 50.-; pilna lpp. - \$ 55.-; klīķeju un paziņojumu sagatavošana \$ 15.-. Iespējama arī foto uzņēmumu publicēšana. Čeki rakstāmi uz MONTREAL LATVIAN SOCIETY vārda. MLB ZĪNOTĀJS, tāpat kā MLB, ir bezpeļņas pasākums; visus ienākumus redakcija izmanto tā izdošanas vajadzībām.

MLB ZĪNOTĀJS iznāk ik mēneša sākumā. Materiāli tokošajam numuram iesūtāmi vai nododāmi redakcijā līdz ik mēneša 15. datūmam. Par izdevumā publicēto rakstu saturu atbild to autori. Redakcija var rakstus isināt. Raksti un ziņas nepauž ne MLB valdes, ne redakcijas, nedz tās darbinieku ieskatu iztirzātos jautājumos. Rakstu autoriem jāuzdod pilna adrese, telefona numurs un jāparakstās. Anonīmus rakstus redakcija ignorē.

MONTREAL LATVIAN SOCIETY FEBRUARY 1989 FEVRIER MONTHLY BULLETIN MLB ZĪNOTĀJS
SOCIÉTÉ DES LETTONS DE MONTREAL BULLETIN MENSUEL MLB ZĪNOTĀJS

Envoyé par la Société des Lettons de Montréal; Sent by Montreal Latvian Society: 291 Lorraine Drive, Baie d'Urfé, Canada H9X 2R2, telephone 514-457-9832.